

Edebiyat Defteri

sSerzeniSs -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
21 Kasım 2022 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Ayrılık II

[ikiyanayasla]

Ayrılık ;
Dualara sığınma vaktidir...

Yeni bir dostla tanışma zamanı...
Damla damla şiir akmasıdır gözlerinden.
Hıçkırık dolu tebessümler saçmak
Acının en soğuk mevsimini
Tek başına yaşamaktır.

...

Bildiğin bir dili
şimdi anlayamamaktır
Bu yüzden
Başka lisanlar aramaktır ayrılık !

...

İçerlenmektir bir çocuğun bakışlarında
Adımlarının karışması ayaklarının dolanmasıdır birbirine
Tüm harflerin göğüs kafesinde sıkışması
Git derken bile dudaklarının büzülmesidir...

Yaşanılan an değil...
Yaşamaya çalıştığın dünyadır ayrılık !

...

Sızdır bitmek bilmez,
soluna oturan
Boğazına dizilen
Gamsız bir ihtiyar sancıdır...
Ellerinin her tende ona gitmesi
Gözlerinin her gözde onu seçmesidir...
Ömür çizgine yazdığına
Aldığın nefesi bağışlayamamaktır...

Sırat köprüsünü kederle bilemektir ayrılık !

Kapı zilini unutmaya çalışmak
anahtarını, cebinde taşımaya alışmaktır.
Eşyaların o koca evde adım adım üzerine gelmesi
Bir zamanlar o havadar olan balkonda açan çiçeklerin solması
Solun her çiçekte yüzünün biraz daha buruklaşmasıdır ayrılık...

Her sinema da yanındaki koltuğun,
hiç dolmayacak boşluğudur !

Onun adıyla irkilmek tir bir şarkıda...
Filmin en güzel sahnesinde gırtlığına oturan sızının ardından,
gözlerinden dökülen yaşların adıdır...
Bir yangına bir kıvılcımın yetmesi
tüm dünya seferber olsa dahi söndürmeye
aciz kalacağı
Alev almış bir noktadır ayrılık.

...

Bazen
Yediğın aşın
tatsız,tuzsuz yanıdır...
Bazen ise
Kahvaltı masasına koyduğın
iki bardak,iki çatal ve
Birini yüreğine diğeri masaya sapladığın
iki bıçaktır...

Çok geçmez ...
Son zeytin kalır tabakta
Ve işte o an tekerrür eder zaman...
Yine
aklına gelir ayrılık...

Sevginin en fakir,yoksun hali
Açlığın en iştahlı eylemidir ayrılık !

...

Takvimin ilk 14 Şubatıdır senin için.
Bir veda
Bir son bakış.
İlk sigara,
O Son nefes aldığın tarihtir ayrılık !

...

O giderken
ardında bıraktığı anılarla senin yaşayamayacağını değil,
Gittiği yerde onun yaşayacaklarını düşünerek çılgına dönmektir...

Ayrılık kimine göre tek yönlü
Sadece gidiş yoludur
Kimine göre ise
Sadakatin sınıdığı saatlerdir...
Çünkü
çok geçmeden vazgeçer kimileri !

...

sSerzeniSs

[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/832150/ayrilik-ii.html>

Sormayın Artık

[ikiyanayasla] Sevdiğim aklına,başka yar düşmüş
Bundan gayri beni,sormayın artık
Deyin ki bu adam,şansına küsmüş
Bulsanız iyiye,yormayın artık.

O beni anlamadı,gitti şöylece;
Titredi ellerim,sustum öylece
Sözlerim yetmedi,kaldım böylece
İçim dışım dolu,sır mayın artık...

Vicdan aradım hep,o yarda yoktu
Beni bu yaşımda,mezara soktu
Eliyle attığı,ince bir oktu
Daha fazla beni,germeyin artık

01.06.2014'e bir armağan aldım...

[/ikiyanayasla]

sSerzeniSs

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/832850/sormayin-artik.html>

Şimdi Ayrıldık İşte

[ikiyanayasa] Ayrıldık işte
Ağlama sakın !
Ağlarsan...
Kim öper göz yaşlarından şimdi senin...

Şimdi ayrıldık işte...
Artık,
ne hayallerimizdeki gibi
sıcak bir yuva
Ne dibi tutmuş bir tas çorba
Ne de televizyon izlerken yaptığımız
o küçük tatlı hengameler...
Hiç birisi olmayacak...

Şimdi ayrıldık işte...
Akşamları,
İşten geldiğimde zile dokunmadan
kapı açılmayacak
Ben
her seferinde bekleyeceğim...
Ama o kapı inatla açılmayacak !

...

Yüzüme,
masum bir ifadeyle bakacak...
Bir çift göz olmayacak artık...
Dudaklarını büzerek;
Akşam yemeğini nasıl yaktığını,
Neden tuzunu fazla kaçırdığını
Hatanın kendinde değil de
Aslında marketteki kabalığın olduğunu...
"Olsun hayatım" desem bile ısrarla
Suçun kendinde olmadığını ifade etme
gayretkeşliği içerisindeyken
öylece
aynı duruluk ile
Hem şefkat hem
öyle iştahla dinleyebileceğim
kimse olmayacak işte...

Anlatacak bin bir şeyi olan
Bütün gün evde
nelerle uğraştığından bahsedecek...
Komşularla olan ufak tefek
Önemli
önemsiz dedikodulardan...
Aldığı mutluluk verici
güzel, akraba ve yakınlarının
haberlerinden bahsedecek
Anlatırken parmağındaki eksiği görmeyen..
Mesela kuzeninin yeni doğan kızı Hülya'dan
Konular açıp gece yarısına kadar bahsedecek
Sonra da "Nazar değdireceğiz şimdi çocuğa" diyerek...
Artık yavaş yavaş uyuma vaktinin geldiğini ...
Sabah işe gitmem gerektiğini hatırlatacak...
kimse olmayacak...

Şimdi ayrıldık işte

Yastığın da
sen kokusu hiç dinmeyecek
Baş ucumdaki,o aldığıın son hediyen.
Asla geri getirmeyecek seni
Çünkü sen
gittiğin yerde düşünmeyeceksin bir an bile beni...

Üşüyeceğim..
Mevsimler değişse de ...
baş ucumda
hep
Kasım rüzgarları esecek...
Sarılabileceğim,
İçimde buz kesdiği
sen yaralarına merhem olacak,
onları saracak
Bir sen daha olmayacak...
Bu yara hiç kapanmayacak !

...

.....

Şimdi ayrıldık işte...
Eğer olurda başarabilirsen...
Bunları benim için yap olur mu ?
Biz ayrıldık seninle...
Şimdi ...

[/ikiyanayaşla]

sSerzeniSs

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/832985/simdi-ayrildik-iste.html>

Aşk Ateşi Kışkırtmaktır

...

Şimdi anladım ki,
Bir gün ezbere bildiğin,
tekrar geri gideceğin yolları
daha da sağlamlaştırmak içindi
her gelişindeki adımlar...

İstediyin oldu
ve şimdi
bende unuttuğun saatleri hesaba katmadan...
Ardına bile bakmadan
Çekip gidiyorsun ...
Şimdi akıp giden zaman
bana sirayet ediyor da...
Sen
Umursamıyorsun !

...

[ikiyanayasla]

...

Aşka sadece bir avuç yetmezdi sevdiğim
Ellerini tutmak
Aşka mabet bildiğim gözlerinle
Saatlerce burun buruna
kala kalmak öylece
yetmezdi...
Saatler yetmezdi aşkı sürdürmeye
Koskoca yirmi dört yaş atlatsak da
Kollarında can vermiş olsaydık da aşkın...
Yetmezdi !

...

[italik]Çünkü aşk ;[/italik]
Tenin tenine değerken
Bakışlarında konuştuğun
"Seni seviyorum" diye
avaz avaz haykırdığın anlar değil...
Seni asıl bekleyene
yalanlar söyleyerek
Gününü gün etmek değildir aşk...
hesaba katmadığın
tertemiz bir kalbin
Senin,
kabullendiği geçmişini
yine aynı affedilme beklentisi içerisinde
hala geçmemiş olanlar yapmak ;
Aşka tasvir değildir...

...

başkaları için güzel sözler kurmaya
kalktığın vakit ...
Diline krampların girmesidir...
söyleyememektir kimseye.

İhanet kokan dakikalarında ;
yakarı bırakmayan
Kartal pençesidir aşk...

...

Gün gelip
Yalnızlık içinde boğulsa da kalbin
En az köpek kadar sadık
Kurt kadar asil durup
onurunla,gururunla
ve namusunla yaşamak
gerekirse bu uğurda
Ölmektir...

...

ateşlere atmak değıldir asla...
yanarken görmemek için sevdiğini...
o yangını kendi kanıyla söndürmektir.
Ve
ateşi kiskandırmaktır aşk...

...

Kısacası sevdiğim
Senin bilmediğın her şey...
Benim sana
anlatmaya asla gücümün yetmediğı
Hayata toz pembe bakan bir çocuğın
Zifiri karanlıkta bile ışıldayan yaldızlı renklerden
gökkuşuğı çizmesi idi aşk.

[/ikiyanayasla]

Remzi KURNAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/833260/ask-atesi-kiskandirmaktir.html>

Cama Vuran Kırgın Sesler

Ne zaman ki
cama vuran kırgın bir ses duysam
Kalp hizamda buluşuyor kasırgalar...

Yağmurlu bir kasvet var bu akşam demlikte.
Masamda yarım bardak soğumuş çay
ve gecenin derinliğinde içime çektikçe parlayan
kül tablasına başını yaslamış son sigaram,uyuyor.

Rüzgar
hep aynı şeyleri fısıldamaktan yorulmadı asla...
İhanetinle süslediğin
Çılgılık dolu gecelerin uğultusunu
bardak bardak doldur dedi...
doldurdum kulaklarıma,en deminden !

Hıncımı almak için türküydüm defalarca
Onu da utandırdım kendimden...
yetişemezdi sırlıslıkam yalanlara...
İçimde batık bir geminin yosun tutmuş kamarasından başka
Zigon sehpanın üzerinde duran o son hediye,o son hatıran
Son sahteliğini,son oyunun perde arkasını
gözüme gözüme sokuyor gece...
Sen,başka yastıklarda terlerken karanlıkta göz göze
Ben,bu şehrin tüm sokaklarını kurşundan geçiriyorum...
Adını bilen herkes kan pıhtısı oluşturuyor beynimde.
Panzehiri intikam olan,nefretle...

Dudaklarında bana ait olmayan,bir değil
bin öpücüğün adıyla...
leş gibi kokuttun nefesini.

Tramvalar geç değil !
adı sen olan akrebin
tam on ikiden vuruşu geç değil...
en az bir kaç dakika...
En fazla bir kaç gün kalır
katilin suçu akılda...
Avuçlarına yaktığı kınayla
Beyaz gelinliğine yakışır,
Alnında puantiyeli kara lekeler nasılsa...

sSerzeniSs

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/834744/cama-vuran-kirgin-sesler.html>

Şerefine

Artık o tanıdığın,bildiğin tat yok dudaklarımda ve dilimde.
İsot dolu küfre batırdın,canım yandı !
ne bekliyordun ki

...

Artık duymak istemezsin,
duyguların en çıplak sesini...
Arama . . .
Duyma !

...

Çünkü onlar
öksüz kaldı sen gidince,dayanamadı...
onlar saftı,
intiharın eşiğinde her biri tertemiz düş/tü...
sen günahlarını bir kez daha ayıpla örtüp
Umarsızca sırtını dönünce...
her gün,seksen altı bin dörtyüz kez
kollarımda can çekişti...
Sonunda ayağı sürçtü
ve
her seferinde
(gözümden düştüğün hızla)
bir gün daha düştü

Farkındaysan...
artık adına süslü imgeler yok şiirlerimde...
ve bilirsin
istesem
iyi bir benzetirdim seni bu şiirde !..
Çünkü sayende...
Ve fark ettiysen sende
Masal bitti !
ve ben çoktan açtım gözlerimi
Sende aç ve al kadehi eline...
"tüm harfleri Şerefine kaldırıyorum işte "
Çınçınlat
bu son kadehi sende...
afiyetle...

[italik]"Şerefine"
[/italik]

not : (Bir gün ;86 400 saniyedir)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/835455/serefine.html>

Gönlün Olsun

[ikiyanayasa] Astığım yerde misin hala...
Kurumadı mı sahte göz yaşların ?

**

Vaktidir ...
Şimdi
çarşafı değiştir...
renkli nevresimler geçir hayata
bir kılıf uydur işte her şeye...
Üstüne başına temiz bak,
Sakın ha için görünmesin,
Hemen belli etme...
Zamanla alıştı yine,ahvaline...

***

Yine Asiliğini sür öne...
Master yaptığın altın bileziğin ile,
Yine Asabi kızı oyna...
Dobra göster kendini
Öyle sansınlar...
sansınlar ki
Yak,sahte gözlerinle tutunduğun her dalı
Kül et...
Açlığını doyur !
Gönlün olsun,eğlen...

****

Bitti mi ?
Hayır...

(Aslında senin gücüne giden ne oldu biliyor musun ?..
Ben,senin bile kabul edemediğin ,kimsenin göremediği gerçek yüzünü keşfettim...)

(ithaf)

sSerzeniSs[/ikiyanayasa]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/835952/gonlun-olsun.html>

Nokta Nokta

[ikiyanayasla]

Bu kalemin ucunu

Kendi ellerinle biledin

Şimdi her cümlemin sonunu

Vicdanına batırıyorum,nokta nokta...

Edebi makamlarda şahlandıramam artık

Sana ithaf sözleri...

Çünkü varın yoğun bir anan...

Anan da, ...Nokta nokta.

...

Neden se _

İpin bir ucu sende

Bir ucu kendisindeyken...

Bana söz verirken

bir anne diliyle ...

Namus,şeref diye diye

günahkar bir geceye

teslim etti öz kızını...

- hadi kızı yanlış yollardaydı

- Peki o da mı aptaldı...

- Belkide

- O bile Şabanı oynadı !

ve

neyse ...

Nokta nokta.

...

bu kötü skeçte

Senaryoyu yazan kimse

Bana iyi rol düşürmedi

ne başında,ne sonunda...

Hep figüran

hep arka plan

...

Belki de hep iyiler kazanmıyordu gerçek hayatta !

...

Sahne güzeldi

Büyüsü beni etkledi ama

Senin kadar müptelası etmedi

düşürmedi yataklara asla..

şimdi filmin galasını bekliyorum merakla...

merakla...

Nokta nokta.

Nokta

[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/836474/nokta-nokta.html>

Anlamım Yok Artık

[ikiyanayasa] "Canım"
diyordun...
ardından bir es verip
Aşk diyordun ya hani...
Canın/im sanmıştım...
Seviyorum diyordun ya
inanmış...
Ve
yalan bir dünyayı
gerçek sanmıştım.

Yanılmışım !

Yani ben
En saf
en temiz haliyle yaşadım,
gönül bahçemde bizi...
Seni anlamak
yasayabilmek ti...
Öldürdün !
Ayrı bir tattı dilimde...
Dilimi kopardın.

Hangi vakitlerde hafife aldın sevgimi ?
Hangi gün
Pınarlar dururken o koca şehirde,
Martılar kanat çırparken çığlık çığığa bu şehirde,biz için
Hangi uzaklara daldı gözlerin ?
Hangi sahil unutturdu sana...
Hangi kirlili çamaşırların arasında sakladın da aşkı ;
Hangi şafağı söktüğümüzü ilmik ilmik ateşler içinde
hangi hain gecede unuttun
söyle ?
Yada
Dur !..
Söyleme !
Bir yalana daha niyet ettirme...

Simdi
Son rötuşlarını ellerimle dokusam da bu aşkı
Yorgun düştü artık
virgülden sonraki tüm yargılarım.
Anlamım..
yok artık !
Anlamın kalmadı artık...
Çünkü
Hıçkırıklar içinde simdi,
iyi niyetlerimin şahidi
dualarıma "amin" diyen tüm melekler...
Ve
hiç bir yağmur,
Hiç bir şehrin pınarları
Hiç bir fırtına
Hiç bir okyanus ve deniz
abdesti kaçmış bu günahkar aşkını
temize çekemez artık...

Çaldın...
Bende bırakmadın hiç bir tebessüm

Ve yine de
Ben kalamasam da...
Sen
Hoşça
kal...

Remzi KURNAZ

[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/837901/anlamim-yok-artik.html>

Kimse Görmez

[ikiyanayasa] Ve kimi zaman
Aşk,şiiirleri yazdırır acı acı...

Akan göz yaşların düşmeden daha toprağa
Aşk,kısar gözlerini ve yaslar onun omzuna başını için için...

Sen
sadece
ağlarsın...
Duyan
gören
bilen kimseyi...
Görmedim...
Duymadım...
Bilmiyorum...
Sen yalnız ağlarsın...
Yalnız
Ağlarsın...

Aşk
Çekilir aradan
Üç büyük kuralı o öğretmiştir sana
Sadece susar...
Susuzdur...
Ama dileyemez kimseden
Sadece susar konuşmaya,bağırmaaya,haykırmaya...
ve
kucağında ninniler söylediği
Türküler fısıldadığı saf bir çocuğu
Şen kahkahalarla gömer toprağa.
İçini sorma
Göğüsünde o ilk ısırığın izi
Kulaklarında ilk yarım yamalak sözcükler
Dinmez
gitmez...

Önünde duran bembeyaz bir sayfaya baktırır ....
Ardından,öylece baktığın
Saniyeleri yaktığın kısa bir ömür üzerine
Ellerine
Kara bir yazıyı yazmayı öğretir...

Ama dedim ya
Kimse görmez
Duymaz
bilmez...

Senin gördüklerini
Senin duyduklarını
Senin bildiklerini...

Aşk,
Bazen Acıma sızan dı..
Acımasız bir andı !...
Hiç yaralarım sızıp,sarmadı...

Senin bildiklerini
Benim bildiklerimi...
Kimsenin bilmediklerini...
sarmadı...

[/ikiyanayasla]

sSerzeniSs

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/838163/kimse-gormez.html>

"Geçerken Uğramıştım" de

[ikiyanayasa] İtiraf ediyorum
İltifatlarım ile...
dinle ;

~

Aslında,
unutmaya çalışmaktı asıl unutamamak...
Denedim ve...
Ellerimi,
ne zaman cebime atsam...
Aklım da
senin gibi ucuz insanların silueti,
şangırdar bozuk para gibi,durmadan

...

Ben ki
dilenmedim senden aşkı
Ama sen...
Avuçlarımda anlam taşıyacak kadar değerli
hiç bir şey bırakmadın bana !..
Bu yüzden çıkartamam asla seni,iç cebimden.

Ne sana güçlü olduğumu gösterecek kadar
Ne de umutlarımı tutup kollarından
Onlara yeniden hayat verecek kadar mecalim var.

Yastık altı mutluluklarımı da harcadım artık
Şimdi bir sakıza bile yetmeyecek zenginliğim kaldı elimde
Ama bıraktığın bozuk hatıralar
yüreğimi de delip dökülecek sonunda bir gün,biliyorum...
Bir gün bir cami önü kalabalığında
Hikayemi bilmeyenlere yük olurken cansız bedenim
Dağılacak hepsi
Son kez
adını yersiz ve zamansız duyduğumda...

[İtaliğe formatlanmış Bismillahirrahmanirrahim]

..." Yâ eyyühe'l-lezîne âmenû sallû aleyhi ve sellimû teslîmâ." [İtaliğe formatlanmış]

...

Ve yine bir gün
Bir "Fatıha" okursan baş ucumda...
Sadece...
"geçerken uğramıştım" de sonunda...

Remzi KURNAZ

[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/838587/gecerken-ugramistim-de.html>

Boz Artık Ladesi

[ikiyanayasa] Ben
Tüm varlığımı sana armağan ederken
Aklım,fikrim,kalbim ve
Bütün organlarım,
beni sana bağış ediyor ...
Sense
hala nefesimi
başkasında arıyorsun...

Bitti ...
Boz artık lâdesi ve git aklımdan !..

Dilimi dil dim...
Etimi kemiğimden ayrıralı çok oldu
Sıyr üstümde kalan nen varsa
Çırlıçiplak soy beni
çünkü ben aşka gelirken
kat kat seni giyinmiştim üstüme.

Ya çıkar seni
yada çıkar aklımı senden

Başka yolu yok !
Al artık işte...
Hazır uyuşmuşken içimdeki sen
hazır hiç bir şey hissedemiyorken
Tenim tenine bu kadar Fransızken...
Boz artık ladesi ve git aklımdan !

Tuzlu göz yaşların ile yıkadığın yaralar
İltihap içinde.
Kan akmasa da can akıyor hepsinden...

Aslında merak ediyorum ;
Teker teker saydın mı
Ben hala aklımda diyorken ;
Kaburgalarımı söküp sıyrırken ve
O itin önüne atarken düşündün mü hiç ?
bir damla yaş döktün mü...
iliklerime kadar emerken ?..

Yok !...

İyisi mi...
Boz artık lâdesi ve
bu vahşete
burada
son verelim seninle
Çek kopart hadi ilk tutunduğun yerden...
Zaten bende yetmezlik vardı
Yetmedim işte yarım yamalak bir kalple
Sen de yitip gittin her şeyimi elinin tersiyle...

Şimdi nasılsa
teşhis konulamaz bu adı konmuş yalnızlığa...
Nasılsa kendi failim...
merhumun,meçhulüyüm

Ceza almazsın
Korkma !
Çek hadi
Son kez "aklımda" demeden !

sSerzeniSs
[/ikiyanayasla]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/839297/boz-artik-ladesi.html>

Çaresizliğimin En Soğuk Mevsimi

[ikiyanayasa] Aynadaki yüzler
hiç mi tanıdık değildir insana.
hiç mi anımsatmaz kendi çizgilerini...

Beyhude bir geleceğe
gözüm kapalı sereserpe yürüyorum.
Her geçen gün artan nöbetler içinde...

Saniyelere özlem bir yelkovan...
Yelkovana hasret
Ateş ortasında kalmış bi akrebin izindeyim anbean...
Geçmiyor işte
sensiz,
bu dilsiz zaman...
hep aynı nakaratta tekerrür ediyor acılarımı ve
açlığımın en iştahlı eylemi oluyor sevgiye dair..

Gece çökünce sol yanıma
Durgun sularına aldandığım Karadeniz'im...
Çaresizliğime en soğuk mevsim...
Erzurum'a İzmir sıcaklığıyla bakan
gözlerim oluyorsun
Sonra sen oluyorum...
Ben oluyorum...
Olmuyor.
yine
Eritemiyorum
kar kaplamış dağlardaki buzulları...
Çiğ düşüyor aklımın ahşap odalarına...
üşüyorum.
donuyorum.
Yıkılıyorum
Kaybediyorum...

Kaybediyorum,çünkü sen benim
en şiddetli savaşlarımda savunmasız kalmış
en çaresiz cephem...
Sen benim;
Kırık dökük bir sandalda parçalanmış
kolsuz bacaksız ve zayıf düşmüş
sarhoş bedenimdin
Taarruza geçemediğim...
Sınırlarımı aşıp bir türlü kurtulamadığım,
yaralı ve düşman eline esir düşmüş
gururlu yanımdın.

Ben.
Sende var olma mücadelesi veren adam...
Ben sende ;
ameliyat masasındaki umutsuz bir kalp hastasının
kapı önü bekleyen çaresiz babasıydım...
Hep acı haberle kestin umudumu şah damarımdan.

Şimdi çek fişi öyleyse...
Umut yok dedin...

Sana bağlı,yatalak bir hayatı istemiyorum...

Aklım yerinden oynadı...
Ümidim..
Kalmadı artık !

- Bazıları gidişi başlangıç sanır kendine...
Ama onlar
Asla bilemeyecekler,
neleri bitirdiler,gittikleri yerde

sSerzeniSs
[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/841289/caresizligimin-en-soguk-mevsimi.html>

Acılarımın Baş Kahramanı /Merhaba Kadın

[ikiyanayasa] Acılarımın baş kahramanı,
sancılarımın dinmeyen arsız bağışıklığı. . .
Şiirlerimin en karanlık,
en meczup diyarı
Merhaba.

Beni acıyla yoğuran soysuz kadın...
Merhaba.

Sahi
ne kadar oldu hatırlıyor musun ?
ayrılık kıvılcımları üzerimize sıçrayalı...
Ne kadar oldu sende
ben biteli ve siz başlayalı,
ne kadar oldu kadın ?

Ne kadar oldu...
Bilmiyorsun değil mi ?..
Körün gözüyle bakıyorsun işte...
Görmüyorsun değil mi ?

Peki ..
Bu aşkın kalbini sökerken kendi ellerinle,
Hiç tutuştun mu göz yaşlarından...
Sabahları görmemecesine, is içine battın mı ?
Sen ve benden doğacak umudumuzu kürtajlarda yitirdik o gece...
"bizi"
hiç düşündün mü kadın ?

Giderken yanına aldıkların ;
ıvır zıvır eşya, derleyip topladığın bir kaç kitap,
Bir de o üzerine çok yakıştırdığım ama senin bir türlü yakıştıramadığın
kirlettiğin beyaz elbisen ...
ve suskunlukların mıydı sadece.
öyleyse...
Ben nereye gittim kadın...
Nerdeyim ?

İnan ki
hala
kül tablasında unutulmuş bir sigaranın,
için için yanan filitresi gibi
dudaklarına hasret, biçare
Araftayım.

Şu an
Nefesime katık olup ciğerlerime dolmanı,
Kahve gözlerinden
tuzlu bir damla
içmeyi bile,
öyle özledim ki kadın...
Özledim...
Çünkü son k..peşiğine sansür çekiyordu geçmişteki bir tebessümün...
Çünkü
Yüzünde gülücükler açsın diye
kaç acını suladım kanayan kalbimle
hiç görmedin kadın
Bilmedin...

Hani gittin ya kadın...
Hani şimdi yandık ya
Hani bittim ya...
İnan önemi yok !
Asıl Önemli olan ;
Sen ne düşünüyorsun
KADIN ?

İyi misin ?
Değilsin ve olamayacaksın...

Olmayacaksın ve bunu
herkesten iyi biliyorsun...
Tıpkı, itiraf edemediğin gerçekler gibi...
Yalanlar gibi
Gizliyorsun.

" Şimdiden özlüyorsun ama beni suçlayarak kaçıyorsun gerçeklerden, Kadın "

Remzi KURNAZ[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/842961/acilarimin-bas-kahramani-merhaba-kadin.html>

Kurtulmak İstiyorum

[ikiyanayasla]

Kurtulmak istiyorum her şeyden ...
Kapı önü beklemelerimden mesela ..
Öyle çalmadan zili,ardındaki boşluğa kulak kabartmadan ve
boş yere beklemeden eşikte,dalıp girmek istiyorum içeri.
Dahası halıdan da,
portmantodan,çekmecelerden,yataktan,yastıktan...
Çataldan,kaşıktan,bıçaktan ...
Kahvaltı masasında
hala senin tarafında duran o boş sandalyeden de,
bir kibrit çakıp
kurtulmak istiyorum...

Duymak istemiyorum zamanı..
takvimden,saatten de kurtulmak istiyorum...
Çünkü biri gidişini,
Diğeri hiç gelmeyeceğin ve
bir daha asla yaşayamayacağımız dakikaları hatırlatıyor bana...

En çokda o salondaki küçük televizyondan kurtulmak istiyorum aslında...
Çünkü karşısındaki koltuğa,
yanımda sen varmışsın gibi oturmak istemiyorum bir daha...
İzlemek istemiyorum tekrarını,o siyah tekil yansımanın ve
sonunu bildiğim yok oluşumuzun...
güçsüz de olmak istemiyorum artık,
Umutsuz da...
Seninle saklambaç oynar gibi yaşamaktan yoruldum,
Komşuya emanet bırakılan çocuk gibi yani...

Arkamı döndüğümde ve gözlerimi kapattığımda
sen saklanacaktın...
ve ben seni heyecan içinde ararken,
hiç ummadığım bir yerden karşıma çıkıp
Gözlerimi sobeleyecektin...
Ama sen oyun bozan;
Sen,önüm arkam demeden
Bu koskoca evin,ağır duvarları altında bıraktın beni...

Saklambaç diye başladığım bu masum oyunda,
Kör/ebe yaptın beni..

Bu yüzden
Duvarlar da olmasın,istemiyorum.
Odalar daralıyor her adımda...
Çarpa çarpa yürümek holden mutfağa
Üstü sen tutmuş yaralarımı sızlatıyor ve
can kaybından ölüyorum yavaş yavaş her adımda...
İnan bana bu halimi görmeyi sen bile istemezsin.

Doğrusunu söylemek gerekirse
ki sana doğruyu söylemek ne kadar yabancı gelse de...
Ben,sensizliği yüzüme vuran herşeyden nefret ediyorum ve
Kurtulmak istiyorum...

Yada
Kurtarmak istiyorum
Her şeyi benden..

[italik]- Hayatın adil olmasını beklemedim
hiç bir zaman...
- Ama senin adi değil,adil olmanı diledim hep.
Önce kendine,sonra aşka.
Bu yüzden di direnişim...
Bu yüzden di ateşten korkmayışım...
Senin uğrunaydı...
Yandım !
[/italik]

sSerzeniSs

[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/844288/kurtulmak-istiyorum.html>

Bağışla Beni Lügatım

[ikiyanayasa]

Dilimde tyyü bitmemiş yetimin hakkı varken

Ben,onunla ıslatıyordum tüm harfleri...

Bağışla beni lügatım...

Bağışla.

Her defasında

Başlık diye attığım kelimeler tıklarken penceresini,

içinde ona adadığım tüm kişi zamirlerini, kendi öznelerine değişerek

gecenin ortasında p/hiç bırakıp

sırtını döndü...

Henüz saatler vardı,sabah olmaya...

O anın tadını çıkartıyordu şimdi...

Bir gün

Güneş doğmamaya yemin ettiğinde,
karanlık yarınlara açacaktı gözlerini...

İşte o gün geldiğinde ;

Yani şimdiki ılık meltemler ve

Islık çalan rüzgarların yerini

fırtınalar aldığında...

Dünyasını aydınlatmak için yaktığı mumlar söndüğünde.

Bu gün,istihfafla baktığı bu satırların

parıldayan çığlığında alacak soluğu...

Ve kendi ateşiyile aydınlanacak o büyük şehri !

~ ~ ~

Adıyla olmasa da

sarıyla,

onun içimdeki bu marazlı,

sefiş ve

hayasız kabrinden söz edip

tümcelere taşıdım...

geçmiş zaman eklerinde

onunla tıka basa doldurdum şiirlerimi... (neye yaradı)

Ve sonra

anladım ki

Onu taşıyan hiç bir yazı

Bir tek cümle bile etmedi henüz...

Etmezdi !

Bağışla beni lügatım.

Susmalıydım...

Onun bıraktığı gibi kalmamalıydı hiç bir şey...

Eskiye dönmeliydi yüzüm,

müşfik ama kararlı bakmalıydım hayata...

Adı inat da olsa ...içimden ağlamalıydım.

En önemlisi de

O görüp,duyup

okuyup mutlu olmamalıydı,

Mahrum etmeliydim onu bu zevkten.

Affet...

Bilseydim

onun

bu kadar ucuza gideceğini

İndirim sezonunu bekler

Ben de ucuza getirirdim bu aşkı

Ama...
Ederinden ve Şimdi ki fiyatından
biraz fazla bir bedel 6dedim.

Bundandır bozgunu...
bu son
baş kaldırıŐı y6klemlerimin.

Affet...

O kadar tutmak istedim de sirmsıkı
sıktım da boğazımı,
G6zlerimden kustum,bunca lafı...
Tutamadım
kırıldı işte bastığı yerden
son kez kalemim.

Bu son olsun...
PiŐmanım !
Bağışla beni l6gatım..

(Hen6z,6ok ge6 kalmak i6in 6ok erkendi,bir gece/o erkenden ge6 kalmayı tercih etti!)

Remzi KURNAZ [/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/845973/bagisla-beni-lugatim.html>

Kelebek Olsan...

[ikiyanayasla] Şimdi Ben,
her hangi bir gecekondunun fersiz lambası...
sen
kelebek olsan,mutluluğun adı...

Gün boyu kırlarda uçsan
Sonra bir gece
yağmurdan kaçsan da...
Yine karanlıktan korksan da...
Üşüsen...
Bu eve sığınsan...
Kanatlarını ahenkle savursan
Deydiğin yere imzanı atsan...
Adım adım gözlerime baksan.

Odama girsen...
Etrafımda fır dönsen,
raks etsen
Nakış nakış ellerimi dokusan ipek saçlarınla...
Sadece ısınmak istesen aşk ile...
Kelebek değil,
Anka olsan bile...
Acımam küllerine
Gelme !

Seni,yerden yere çarparım...
Devrelerim atar...
Kısa devre yapar...
Kan basıncım artar...
Birden bire patlarım !
Dumansız ateşim ile yakarım...

Gelme !

Uzaktan bile olsa,
Sevme !
Seviyorum bile deme...

Kazara bile olsa.
Buraya gelme...

Akşam olunca kelebekler lambada ne ararlar bilmem...
Ama son anlarında çıka geldiklerinden eminim !
(Çünkü hepsi öldüler..)
Senden de ...

[/ikiyanayasla]

Remzi KURNAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/846516/kelebek-olsan.html>

Sus demeyin

Yazdıkça anlamsızlaşan mısralarımın sebebi var ...
Tıpkı söndürmeye çalıştıkça harlanan ateşim gibi
Tersinden esiyor yangınlar her seferinde..
Sus demeyin ne olur...
Demeyin.

~ ~ ~

Siz hiç kendinizi
kendinize yalanlar söylerken yakaladınız mı,bayan ?...
Keşke derken gözlerinizin önünden geçip giden onca sahnede,
Hiç yakalandınız mı benliğinize ?..

Esaret altındaki duygularınızla aranızda
Büyük bir savaş başladı mı...
bu savaşın ortasında...
Ruhunuz sizi terk etti mi hiç bayan ?

Söz verip tutamadığınız için değil de...
Tuttuğunuz ve tutacağınız sözleri yerine getirdiğinizde
sizi ve onu nereye götüreceğini bildiğiniz ve
bu acıyla yandığınız dakikalara
bir imdat çığlığı atmaya çalıştınız mı en sessiz harflerle ?

Biri size ;
yalvara yakara inan dedi mi ...
Doğrusunu ondan daha emin bildiğiniz yalanlara ?..
inandınız ve inanmak zorunda kaldınız mı hiç ?..
sırf mecbur kaldığınız ve ispat edemediğiniz gerçekleri
bir gün gelir de söyler diye,
Her şey çok güzel olacak diye avuttunuz mu gönlünüzü hiç ?..
Paranoyalar yaşadınız mı,gece gündüz demeden ?..
Her gece kabuslarla uyandınız mı ?
Üstelik,birileri bu halinizden istifade ederek
Oyunu daha da neşelendirip,zevk aldı mı hiç ?
Hemde Siz
paramparça ve ağlarken ?..

Bayan ;
Siz hiç sevdiniz mi ?..
Şöyle adam akıllı...

Peki siz
gözlerinizi her yumduğunuzda o olup,
dünya ya onun penceresinden,onun şehriden bakmayı dilediniz mi ?..
Ya dileğiniz gerçeğe dönüştüğünde,bir vakit...
Yani onun gözleriyle baktığınızda
bir başkasıyla göz göze geldiniz mi ?

Siz hiç iki beden sığıdığı tek kişilik bir yatakta
Üç kişilik günaydın/lara uyandınız mı ?..
Sizin de
İliklerinizden tutup,
topuklarınızdaki sinirleri kopartan oldu mu ?..
Bel kemiğiniz taşla ezildi mi hiç bayan,durmadan hırsla ?

Daha açık konuşmak gerekirse...
Sevdiğiniz sizden

Bir başkasıyla birlikte,kör olmuş arzularını söndürmek için

izin istedi mi ?

"Kör ol,Sağır ol,duymazdan gel " dedi mi ?..

Siz onu

kirlenmemiş sayarken ?..

arınacağına dair söz verdiği pislığe daha da battı mı,göz göre göre...

Sizin sevdim dediğiniz insan ;

hiç başkasını kaybetmemek uğruna

Şimdi sırf yanındakinin sıcaklığına aldanıp...

saf ve temiz duygularınızla oynadığını itiraftan kaçıp...

Sizi

hata saydı mı ?

Ona kendini kabullendirmek için

Bir kaç dakikalığına da olsa dürüst olup sizi şaşırttı mı ?

Sizin aşkınız kıcı kırık bir geceye satıldı mı hiç bayan,

hemde gözlerinizin önünde ?

~ ~ ~

Çok zor değil mi bayan bunca şey...

Ama bitmedi,dahası var...

Adını sadece telefonda duyduğunuz bir serseriye

"Ona sahip çıkacaksınız" diyerek,hayallerinizi satıp...

Ona,aslında en büyük zorunluluğu getirip

Aynı zamanda onun günahlarının affı için

bu cümleyi söyleyebildiniz mi ?

Siz daha kurumamış toprağın altında

Yılanlarla dertleşirken her gece...

Onun ayrılık bahaneleri,sizin canınızı acıttı mı hiç ?

Yani onun gözündeki fiyatınızın bu kadar ucuza düşeceği

aklınızın ucundan geçti mi daha önceleri ?

Onunla yaşamayı düşlediğiniz yarınları bir kenara atıp

Gelecek hayatının

artık bir zehir olmasını dilediğiniz günleriniz oldu mu ?..

Bir gün rüyanızda

onun gardropta saklanmış haliyle karşılaşp,

kül rengi yüzü,sol gözünde moru

teninde buz kesmiş soğukluğu...

Titrek ve ürkek bakışlarındaki umutsuzluğu gördüğünüzde...

Yaradan'dan,onun için reva dilediğiniz

oldu mu yinede ?..

Üstelik bunca şeyin ardından

bayan ?..

...

Neyse

Aslında ben bu konuyu

bu kadar uzatmayacaktım bayan...

Kısaca

sizden

Hiç bir zaman vazgeçmeyecek,

Çünkü,zaten hiç sizin olmamış biri için.

Kapkaranlık bir dünyada,mum yakıp çare aradınız mı ?

Ve eğer bunları siz yaşasaydınız,o yaşatsaydı

susabilir miydiniz bayan ?

Ben sizi susturabilir miydim?..

Sanmam..

Hiç

Sanmam bayan...

Öyleyse...

Bana sus demeyin olur mu...

Demeyin...

Avazım çıktığı kadar aşağılamak istiyorum tertemiz sayfaları onunla...

Sus demeyin.

Remzi KURNAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/848547/sus-demeyin.html>

Hala Kundaklık bu Acım

[ikiyanayasla]

Mağlubiyetimin kırkı çıkıyor bu gün...

Etimin kemiğimden sıyrıldığı gün bugün
Oysa ruhum
yaralarımından henüz kırk dakika uzakta
ve mahzun hala...
bense bir zamanlar sırtımda esen yalan rüzgarlarına inat
sevdiğime bir türlü yakıştıramadığım kıyafetin o çirkin dekoltesinden
aldığım soğuk şifanın
can alıcı kırgınlıklarını döküyorum sayfalara...
Hemde bile bile hiç durmadan ve ısrarla tazeleyerek...
diri tutuyorum mikrobunu ...

Kim bilir belki de bu yüzden hala kundaklık bu acım.
Bu yüzden bu kucağımda zırlı zırlı ağlayan
sütten kesilmiş umutlar kaldı sadece bende ...
Bir Haziran gecesi
hicretini beklerken Mevlana kapılarına,
Eskişehir'in eski bi otel kapısında terk edilmiş
Sol yanağı gamzeli,kirli,paşaklı bir kız çocuğunun
Bıraktığı yerde duruyordu bendeki sevda...
Belli ki o gün ;
Çelimsiz
ama sırma saçlı bir piçti peydahlamak istediği sancının adı...
Başardı !

Büyüyor günden güne...

Bir zamanlar,dudaklarından
ona adanmış dualara sahici bir Amin çıkmasını ne çok isterdim...
Bir gün
"Tut ellerimden" demesini bekleyecek kadar umutsuzluğa düşmeyi
hiç beklememiştim aslında...
ve herşey onu taklit ederken bende...
bu yarım bırakışı
bu yavan bırakışları neyi teselli ediyordu onda...
anlayamadım...
Kahroldum sonunda...

~ ~ ~

Eğer "Git" deseydi...
çekip gidecektim aslında...
Hiç gürültü yapmadan...
usulca...

~ ~ ~

Ben ki bu aşkta;
ne okşandığında çıkacak
emrine amade bir lambanın cini...
Nede ellerinde hırpalayacağı,tutuklu bir serseriydim...
Belki bin yıldır bir şişeye de hapsedilmemiştim hiç
ama...
bu fiili geçmiş dünyamda...
İlk o tattırdı, yalandan da olsa saadetini...
Keşke bilmeseydi bendeki yerini
Keşke bırakmasaydım yıkık kentimin bütün taşlarını onun avuçlarına...
Keşke sonumun o olacağını bile bile çektirmeseydi bunca çileyi...

dokunmazdı bu denli
içten içe ızdırapla büyüyen öksüz yara..

Bir kez olsun
"Git" deseydi ,umut vermeden
Çekip gidecektim
hiç ses etmeden...

Belki avuç içlerimden kayıp giden
o mis kokulu teniyle birlikte...
Belki günahına ortak
ama masumiyetine kefil olacaktım...
Belki Asiliği benimle
Biraz eksik,biraz da düzensizce...
yani ben kalacaktım ardında sadece...
Ama rüyalar
tertemiz kalacaktı böylece.

Şimdi ne rüyalar...
Ne de O

Remzi KURNAZ

[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/853273/hala-kundaklik-bu-acim.html>

OyalanmıŖım

Ağustosun kızgın güneŖi
tüm çiçekleri kuruttu da
haberi yok saçlarıma düşenlerin
mevsimin yaz olduğundan
Hala buz gibi bir yokluğun kırağısındaım...
Ve bu kez
adı mechule çıkan o vefasız yolcuya hiç bir Ŗikayetim yok !
Çünkü içimde firar eden bir ölüm mahkumunun
hatıralarıyla beslediğim nefretimin dikenleri
benim hayatıma batıyor..

Yaşadıklarımı ben...
Onun adına ne istiyorsam
Allah biliyor.
ve artık kabulumdür ihaneti...
Ben bu aşkta hiç birşey kazanmamış,boşa yorulmuş...
sahne arkası oyalanmıŖım...

Ŗimdi sorarsanız ki
kerevetine çıkamadığım kısacık bir masalı
bin asırlık bir ızdırapla
üç günlük bir ömre sığdırmayı
nasıl başardım sayesinde ve nasıl başardım onu öldürmeyi
hiç olmadık bir yerde...
Ben de bilmiyorum.
yardım almış olmalıydı en başında bu hikaye
Belkide onun sayesinde,
Bir anne elleriyle sürüklenmiş olmalıydı,kötü yerlere..

~ ~ ~

Bu günlerdeyse,
aylardır yüzümde süren kargaşayı görenler,
İçimde kopan bu kasvet dolu,beyhude günlerin ötesinde bir yerlerde
kuş cıvıltılarıyla süslenmiş yarınlar olduğunu söylüyor
Umut vaad ediyor dostlar...
Ama ne yazık ki
tek bir fısıltı bile duyamıyorum o diyardan...
Belki de bunlar da yalan,onlar da yalancı veya
yalanlar...

Kim bilir
Belki
gün gelir
O günler gelir,beni arar...
Arar da...
O gün çok geç olur...
İntikamım acı olur
ve beni asla
bulamazlar...

/İnanmamayı,deniyorum.../

Remzi KURNAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/859095/oyalanmisim.html>

Merhaba İnce Gülüşüm

Merhaba ince gülüşüm...
Kar beyazım...
Gençliğimin ilk bakışı,ilk öpüşü
merhaba...

Canım çok yandı senden sonra
Kimse sen gibi çıkmadı,
Dertlerimi üçüncü gün soran olmadı...
Senin gibi nazıma,sitemime katlanmadı kimse...
Kimseyi aşkıma inandıramadım...
İnansalardı ben anlamaz mıydım ?

Merhaba suskunum....
Merhaba bir ayağı topal karıncam...
Rüyalarımı hayra yoran sevdam merhaba :

Şikayet değil bu yaptığım...
Beni bir sen iyi tanırdın hayatta,
Hem,ilk sen kuşatmıştın beni aşka
Hani Sazımın kopan tellerini hep sen bağlardın ya,anla ...
Getirdim işte yaralarımı ayaklarına,bir çift sözünle yine sen dağla.

Merhaba,el ele doğduğum kadın...
Merhaba,korkulu yanım ;
Çok kırıldım senden sonra
Yeniden inanmayı denedim aşka...

Ben ummanlarda kürek çekerken
Umutlarımıza Ay'ı yelken ederken,
Kimsesi olmayan limanlar kışkandı başta...
Meğerse başkaları gizlenmiş araya.
Başkaları dümen tutmuş bu sevdaya,
Yani başta kaybetmişiz rotayı aslında...

Yine de el yerine koymadım kimseyi,
"Vefa" asla marka adı olmadı bende...
Asla sözlerimi unutup,uymadım nefis-e...
Sen yerine koyup,
Sana verdiğim sözünü tutup,
alınından öptüm en namerdinin bile...
Omzunda ağladım; Tek derdim o,bilsin diye...
Yalandan akan göz yaşlarına buse kondurdum
Çabamı anlasın diye...

Üstünü örterken bir Haziran gecesinde ; bilsin istedim...
adam gibi sevmek neymiş,görsün istedim.
Çünkü ben ona;
İlk defa senden sonra
" SENİ SEVİYORUM " dedim !

Şimdi soruyorum sana
Bunlar müstahak mıydı bana...

Merhaba yenik serçem...
Törelere asi gelincik merhaba...

İnsan,dilinden anlayacak birini arıyormuş yolun sonunda...
Kimi Sevdayı yazıyor bağrına,kimi alıp götürüyor bağlarında ne varsa !
Sevmeyi,sen öğretmiştin bana ...

Beni herkesten iyi tanırsın,
Ve alnından değil, ayaklarından öpülesi kadınsın...
Sen
helalinle
helal yaşayasın.

Remzi KURNAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/860566/merhaba-ince-guluslum.html>

Ayrılık

Bazen
Aynı durakta, aynı semtin herhangi bir vasıtasını
iki yabancı gözülle beklemektir ayrılık..

---

*Aynı minibüste
aynı yabancıya yer vermek,
Teşekkür almaktır tanıdık bir sestem,
itirazsız mütevazilik ;
"Önemli değil" derken bile
büzüşen dudaklarının olmasıdır ayrılık...

*On beş dakikalık yolda,
ömür harcamaktır ve...
cama yaslanıp
Tam karşıdan yansıyan yüzünü seyretmek
Kalp ritmine hakim olmaya çalışmak
yolda
en çok da;
"YAVAŞ" levhasını ümit etmektir.

---

*Geride bırakılmaktır, bir durakta.

---

*Susuz ve zayıf kalmaktır, hayallerinin ağırlığında.
*Seraplar görmektir
inanmak isteyip de bir türlü inanmadığın...
Ki inandıysan bir an olsun
Bir an olsun güvendi isen;
Gerçeğe dönemediğin seraplar...

Çünkü
İmkansızdır
O artık imkansızdır başkasıyla...
Aşk imkansızdır
Sen imkansız...
Kabul etmek ...

İmkansızdır !

Bu yüzden Kaçarsın
Kendinden
Kendi gerçeklerinden
nafile
Eninde sonunda
Bu girdaba kapılmaktır ayrılık !

...

---

*Sıcaklığını korur !

---

*Bir kez daha
Gecenin bekçiliğini yapmaktır, umutsuzca.
Savunmasızca beklemek
Bu ablukaya tam teslimiyet vermektir...

*Hatırlamaktır en güzel günleri
Sonra unutmaktır birden başka sebeplerle

vede tan vaktinde
yeni beklentiler beslemektir günden
yeni tesadüfler ...

---

*Avutmak avutulmak/dır,kendince.

---

*Bir cana kalmaktır, biz iken !
*Virane bir kalbe tutunmaya çalışmak,
felaket sonrası yaralarını tek başına sarmayı öğrenmektir.

---

*Kimsesizliğin ilk keşfidir ayrılık !

---

*Ayrılık,
O gittiğinde başlayan değil
Hayat seni
ona ittiğinde başlayandır.

..
....
..

Böyle bir şeydir işte ayrılık
Böyle bir afettir..
Beni
Beni yıktı geçti...
ama...

*Aması mı ?
Sızısı,
geçmedi hala
...

Seslendirenler :

* Deniz PINAR * Zülküf BAŞ
* Sima Sibel * Remzi KURNAZ
* ~Deniz~ * Derman (Mehmet)
*Meltem AVCI *

Not :
Ne yazık ki Sözler,eski profilim den alıntı yapılp,çeşitli paylaşım sitelerinde,isim belirtilmeden yayınlanmıştır...
Bu nedenle tedirgin olup,sizlerle de paylaşma gereği duydum...
Bilgilerinize.

Remzi Kurnaz

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/860799/ayrilik.html>

Sen, Hangi Evren'de Yaşamayı Tercih Ettin

Ben sensiz gecelerin kasvetiyle baş başayken...
Sen, bensiz dünyayı lütuf olarak görüyorsun öylemi ?
Al öyleyse, bu hayatta en büyük hediyen
yine benden olsun !

~ ~ ~

Trajedi/k sonuçlar yansıyor
çelişki dolu bakışlarının
zihnime düşen röntgenine...
Büyüyor göz bebeklerim git gide...
Yer ile yeksan olmuş bir bedenle,
bi çare arıyorum...
bir çare, sessizliğe...
Ve sen inatla her gece düşüyorsun
düşünceli yalnızlığımdan soluma doğru.
Reflekslerim yavaş kalıyor artık,
tutamıyorum seni.
Elini ver...

Bir umut diyorum,
Sağ kalanlardan bir umut...
Belki tutar ellerimden ve doğarım yeniden...
Elini ver...
nafile...
boşa hücre öldürüyorum yarım kalmış aklımda...
Yarım bırakılmış,
yanık yanlarımı kim tamamlardı ki senden sonra...
Esip geçmeye bir gayret dileniyorum kendi kendime ve
Çolak cevaplarımın kan izleri kalıyor çarptığım kayalarda...

Aklıma düştüğün vakitlerde
yelkovanla akrebin en geçimsiz anları başlıyor duvarda
ve çatışmanın tam ortasında buluyorum kendimi...
Her saniye,
boş kovan...kuru gürültü
Ve saatler sana doğru gelirken,
Ben uzaklaşıyorum adım adım senden...

~ ~ ~

Bu kifayetsiz kalan cümlelerle dile getirmeye çalıştığım şey
hala
"Sen"lik miydi ?
Yar, senin...
senin gizli öznen, kimdi ?
Senin için bu kainatı alt-üst edebilecek bir yüreğe...
Hangi Evren'de yaşamayı tercih edip,
kendini büsbütün ve neden Teslime'ttin ?
Ve ne zaman üvey düştük kol kolayken biz bu yolda ?
Can sekiş/lerimi seyrederken mutlu mu oluyorsun ki hala ?..
Hadi sen...
Sen Gittin,
gittin de...
Ben
kaldım mı sence geride ?...
Astım bir organ ile hayallerimi, en deli çağında...
umutlarımı tutup saçlarından sürüye sürüye geçtim şu dünyadan

bu genç yaşımda...
Bittim...
O üç günlük bayramında bende,gittim...
dört dostun omuzlarında yük bindim...
Seni,zehir - zıkkım,
haram ettin ve işte ben
Aslında her gece buna içerlendim
her seherde bunun için doldurdum şarjörünü kalemimin
ve kurşunlar yağdırdım,boş kalmış tüm sayfalarım...
Şimdi hepsi senin nazarına...
Hepsi yeni,yalandan dünyana.
Sizin dünyanıza...

Oysa ki ben ;
Yok saymak isterdim,dünü...
Sensiz ve bensiz geçen her günümüzü.
Ama bu yokluğun içinde,ancak
kendimi göremiyorum aynada...
Başaramıyorum.
Başaramıyorum tek başıma...

Remzi KURNAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/863717/sen-hangi-evren-de-yasamayi-tercih-ettin.html>

Bir İhanetin Ardından

I.Benim için...

Hız.İsrafil'in Sur'a Üflediği vakitti o an...

Zaman durmuştu

ve çaresizdim...

Günlerce kaybettiğim şuurumu aradım tek başıma...

II.Çok zordu...

Adını duymak gerekmiyordu, seni hatırlamak için.

Herhangi bir kadının, anlık bir tebessümünde

bin parçaya ayırıp yap-boz oynadığım sureti şahidimdir...

Şahidimdir senin dudaklarınla konuşanlar...

Senin gözlerinle bakanlar...

Sanki hepsi ...

Senin kıyafetlerini çalmıştılar...

III .Ama

Şimdi alıştım...

Ve ben

Bile bile unutmadım hiçbir şeyini...

Ne gülüşünü ne de ihanetini...

Sadece nefretimi besledim ve

Acıyla katık edip, içimde yoğurdum seni.

Çünkü bu kentin tüm ışıkları sönse de

sana benzeyen yüz/ler, yüzbinler asla susmayacaktı.

Ve onlar, susmadılar...

Ben susturdum !

IV.Affetmeyeceğim !

Çok meşakkatliydi bu vurgun.

Çamlica'nın hali perişan ve yorgundu...

Senin kadar titrek ve soğuktu Üsküdar ;

Üşüyordu...

Yanık ve kuruydu Boğaz

Bağırıyordu...

Herkeste,

her yerde biraz izin kalmış olmalıydı sanki.

Sanki seni anımsatan

sana benzeyen insanlarla doluydu İstiklal

Susuyordu...

sonunda tüm bunları

kendi lehime kullanmayı başardım...

Ve namertce gidişinle

her şeyi bir kalemde silişinle bıraktığın o cehennemde

kıyamı hedef bildim ilk önce

tek başıma bıraktığını sandığın bu savaşta

seninle dolu, sensizliğe alıştım sonra...

Ve ben seni vatanım bilirken

İstikbal sen iken !..

Gözlerine bir avuç toprak gibi ihtiyacım varken

ardına bakmadan kaçtığın için,

Şiirlerimi böylesi kan kusturduğun için...
Beni seviyormuş gibi yaptığın için...
hiç bir zaman affetmedim seni.

Affetmeyeceğim !

V.Artık İnanıramıyorsun.

Artık aslolan baş kahraman sen bile,
gizlendiğin yüzlerden soyunsan,
çıksanda yattığın toprağımdan gün yüzüne,
ağlasan, sızlansan bile ;
bu elmanın öteki Yar'ısı olduğuna inanıramıyorsun beni...

Ve şimdi sıkı tutun !..
ARTIK ;
- Hiç ama hiç özlemiyorum ...
Ne
seni
Nede gözümün içine baka baka
yalanlar söyleyişini...

VI.Çekil yolumdan.

Anılar tazeydi bir zamanlar...
Her durakta bir parçanı,
her tonda bir cümleli duydum,yerli yersiz...
Ve bu deryada kaybolup
kendimi epeyce yordum...
Dalgalarla boğuştum...

Alabora olmuş bir bedenle,
asırlarca durdum bir limanda
ve ruhumla mücadele ettim kıyasıya...
Kimse uğramadı yanıma...
Aklım durulup,yüzün ortaya çıktığında,
Tertemiz çarşaf gibi serildi kirli niyetin ortaya...
Ve en son hatırladığım kadarıyla,
Çıkartıp attım içimden,
sen diye giyindiğim
bayram umutlarımı !..

VII . Nokta

...

Bende Kıyamet kopalı çok oldu Esmer Kız...
Dilerim,senin kıyametin uzun sürer...

Remzi KURNAZ - Bir ihanetin Ardı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/864962/bir-ihanetin-ardindan.html>

Gün Gelir İhanet Eden,Sadakat İster

Gururumla başladığım bu satırlara
Sen
göz yaşların ile eşlik edeceksin birazdan..

Hazırlan !

...

Sessizliğim bozulmayacak asla
Ben her zaman dilsiz biri olacağım senin hayallerinde
Çünkü sustukça
sende dilleniyor bu yıkık müşkül şehrim...

Sana karşı
mutluluğa dair bir tek cümlenin bile
meyil edesi yok bu gece
Ben döküyorum harfleri defterimin üzerine,
Onlar anlam taşıyorlar...
Yani kurşun bile gideceği adresi biliyor bu sefer..
Çünkü ben,senden öğrenmiştim kalem tutmayı
unuttun mu ?

Önce yüreğini yakacak sözlerimin bu acı tarafı,
Ve hiç bir zaman kapanmayacak bu iç yarası
Her gece ayrı bir istila ile uyanacaksın düşlerinden,solunda bir sızı !

Düştüğün her kaldırım
Aslında seni mezarına götüren bir merdiven olacak
Baktığın her ayna
kaşık misali ters gösterecek seni..

Gittiğin yolların bileti,
Saçların ağarmaya başladığı zaman kesilecek senden.
Unutmayacaksın bu sözlerimi,unutamayacaksın !
Çünkü ;
Şairin de dediği gibi,
Sözler verilir, sözler unutulur;
gün gelir ihanet eden sadakat ister

Remzi KURNAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/868721/gun-gelir-ihanet-eden-sadakat-ister.html>

Bedenim Mezara,Sokuldu Bu Yıl

Ömrün son yaprağı,düştü sayende,
Umudum kalmadı,döküldü bu yıl.
Ne çiçek bıraktın,ne bir dal bende,
Bağlarım kökünden,söküldü bu yıl.

Hiç sevmedin ama umudum vardı,
İhanetlerinin gelmedi ardı,
Vuslata kurduğum saatte durdu,
Ocağım başıma,yıkıldı bu yıl.

Sandım ki bir daha düşmem dillere,
Mecnunsam sayende düştüm çöllere,
Sürgün ettin beni yaban ellere,
Yollarıma diken dikildi bu yıl.

Gönlümü hicrana soktu gidişin,
Bu sefer çok fena yaktı gidişin,
Sanki yaydan çıkan oktu gidişin,
Geldi yüreğime,çakıldı bu yıl.

O kadar emekler hebaya gitti,
Beni uçurumdan yokluğun itti,
Umuda yolculuk çok erken bitti,
Bedenim mezara sokuldu bu yıl.

Remzi KURNAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/876178/bedenim-mezara-sokuldu-bu-yil.html>

Belki Senin de Canına,Bir Can batar Bir gün

...

İnan,bende küçük bir kıvılcımla başlıyor her şey...
Zor değil !..

Her kalabalıkta yeni bir kuşatmanın içinde buluyorum kendimi.
Her yalnızlıkta bir çağ geri düşüyor sevmelerim...
Zihnimin sana buyur ettiği tüm hücrelerime
isyan bayrağı dikiyorum...
Devrim niteliğinde yeni düşünceler besliyorum yalan aşkına...
Ardından soluksuz bir serzeniş başlıyor içimde
sana dair...
Ve sonra
Mahzun bir duruş sergiliyorum bu haksız yenilgime ...

bu noktada sözlerim,sadece kendime kifayetsiz...
Senden başka düşündüğüm ve düşünmeye çalıştığım her şey
değersiz kalıyor.

En olmadık yerlerde suretimden düşen
en değerli parçalar oluyorsun sonra...
elimde değil.
her parçada canıma kastediyorsun, sevmişim.
sen sandığım o yüzleri gördüğüm her yerde,
içten içe böylesi esiyorum sana...
rüzgarlar bağılıyor repliklerimi kulaklarına...
Ki ben de
konuşamıyorum zaten dilimle.
“İçimden geldiğince işte...”

Hani bir gün olur da, gerçekten görürsem seni bir yerlerde...
Gerçek senle göz göze gelirse bir gün...
Astığım suratıma ve yüz çevirişime aldanıp ,çıkaramadığımı,
tanıyamadığımı sanırsın seni.
Aslında çıkaramadığımı doğrudur...
Çıkartıp atamadığım yani,
Aklıma her gelişle
“Ki gelişin kadar uzun sürmüyor hiçbir zaman ki gidişin”
sıfatım yağ gibi eriyip gidiyor hırsımdan...
En çok senden kaçıyorum bu yüzden...
Ve her kaçışta en çok sana varıyor
en çok seninle savaşıyor
en çok sana yeniliyorum.

Engel olamıyorum, anla...
Kalakalıyorum oracıkta.
Affetmenin erdemliğini sığdırıp benliğime...
Kucak açamıyorum hiç bir şerrine...
Çünkü ben o değilim
Çünkü ben sana olan aşkıma şiir bildim.
Şimdilerde kırılan bu kalemin, hangi ucuyla yazacağımı bilmediğim bir şeyin yerindeydin...

Oysa ellerimdeki bu kocaman Dünya'nın, gül açan yanı olmalıydın sen...
Güzel kokmalıydı ; yazıp çizdiğim her şey.
En nadide benzetmelerle süslenmeliydin içinden,
içimden gelmeliydin bana...
Duru ve saf sevdanla akmalıydın dudaklarımda...

Sen

en deruni duygularıyla ömrüme çizdiğim resimdin...
aklımla yazdığım mısralar olmadın hiçbir zaman....
Bu yüzden yakıştıramıyorum sevmişim...
Asla Böyle olmamalıydı gidişin...

Biliyorum,
ne önemi var ki bunların
Kendi kendini yok yere sorguya çekmen
saçmalık olur şimdi...
Ölüm'ün arkasından konuşmak gibi gelir sana belki...
Belki de boş bir sayfa açılmıştır şimdi karşına...
Ki zaten
En başından
hor görüp sevmiştin beni...
Hoş görmedin boğulduğum duyguların deryasını.

Farkındayım...
bunca zaman vicdanına hükmedebilecek
hiç bir cümlenin müteahhidi olamadım...
Çünkü çok şey çalmışsın özümden.
...

Olur ya belki bir gün
bir yerlerde senin için gerçek olan bir aşka rast gelirsin...
Belki senin de canına bir can batar bir gün !
“İsterim...”
O gün belki
Bu satırlara umursamadan göz gezdirdiğini hatırlar ve beni
geç te olsa
anlarsın.

Ve belki gün gelir
sen de ağlarsın...

“Yo, o kadar basit sanma aşk acısını, ihanet sancısını ! .”
Gözlerinle değil !..
Yüreğinle ağlarsın !

...

Unutmadan bir de;
(... Kanlı ellerinle sarılacağın, soğuk yastıklar diliyorum, o gittiğin Evren'de sana...)

Remzi KURNAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/878403/belki-senin-de-canina-bir-can-batar-bir-gun.html>

Uyandım...

[ikiyanayasa] Herkes çaresizdi...
Herkes aynı..
Herkes uçurumdan atlayacaktı !..
(Ben de...)

-Sonra uyandım...

Ve geri döndüm uykuya aceleyle...

Bin defa ölmektense,bir defa öldüğümü gördüm sonra kirli bir aynada
Ve tüm sorularıma cevapsız kaldım,sonra...

Uyandım...

Herşey yine aynıydı...
Uyandım ve çok geçmeden...
Bir kez daha
Uyandım !
Bu kez
Araftaymışım...

Uyandım...
Ve "Günaydın !" dedim kendime sonra.

Hayır !..Uyuyormuş'um hala.
Uyanmaya çalışıyormuş'um...

"Sen ölme,çünkü intihar günahların en büyüdür " diye seslendim...
"Acılar orada da var,oradaki günahkarlar da yanıyor" dedim benzerime...
ve "tek çarem bu olmamalı " diye de ekledim sözlerime...

Ölmek umudu beslemek
kurtulmak değil,
kendi kendliğime verdiğim cezaymış,
gördüm,yaşadım...
Aynanın ardındaki vicdansızların en derinine inmeyi denedim birde...
Şöyle dedim
"Ben Allah'ın güçlü bir kuluymuşum demek ki, demek ki bu yüzden bu yük ...
güçsüzler kaçıp gidermiş" diye haykırdım,en güçlü yanımla onlara !

Kendime geldim sonra
Epey değişmişim sanki...
Tanıyamadım bir zaman
İnandım sonra buna

Ve bir kez daha uyandım.
Yine,yeniden...
Uyandım...

Şimdi uyuyorum....
Tüm kabul etmediklerimi
kabul ediyorum...
Ve saatlerin bir gün benim için çalmasını bekliyorum
günahkar bir dille,Ama umutla...

Umudumun verdiği sabırla...

İçimdeki Aşkla !!!

" Umudum,Rabb'in Sonsuz merhametidir..."

İnandım.
Uyandım..

[/ikiyanayasla]

Remzi KURNAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/883333/uyandim.html>

Ben Seçmedim Bunu Anne

Annem
Ben daha
senin o yumuşacık ellerinden tutup
güvercinleri besleyecektim...
Hem satıcı teyzeyi, hemde kuşları sevindiricektim ...
Peki bu kuşların kanatları nerede anne ?..

Hayallini kurduğum küçücük bir yuvanın
saçaklarında buz tutan göz yaşlarım oldu biliyor musun ?..
Ve mızrak gibi sırtıma saplandı sonra hepsi.
Ayazda kavladı hep dudaklarım...
Kendi göz yaşımda piştim yıllar boyu.

Üşüdüm
titredim merdiven altı izbe köşelerde
üstümü örten olmadı.
Bu kaçınıcı ayrılık Anne...
...

Sen gittikten sonra
İzmir'in o köhne ve terk edilmiş sokaklarından
bir merhamet bekledim yıllar yılı...
Bir tek seni diledim köşe başından çıkıp gelesin,
yaralarımı sarasın diye...
Sen gelmedin anne.

Henüz altı yaşımda körpeçik yüreğimle dağ gibi hayaller beslerken,
O caddeler bile düşman kesildi başıma...
İstanbul'u hep
o sıralı dağların ötesinde sandım ben..
Koşsam varırdım sanki...
Uçsam
ardı sendin sanki karanlıkların, uçamadım...
Varamadım Anne...
Nerdesin ?

İtile kakıla geldim bu yaşıma
Örselendim...
Aynada altmışı saydım...
içimden beşe kadar ses geldi.
Sustu uyuduğum beşik türküllerin erkenden...
masmavi kundağımı
kan kırmızı düşlere boyadılar...
Bilmedin !

Senin sesinden dinlediğim,
ve
o çok sevdiğim ninnilerini,
yanık türkülerini
maskeli insanlar çaldı düşlerimden...
Çocukluğumu içime hapsederken tek başınalığım,
ben yinede gül döktüm yollara
bir medet dedim...
Kulak veren olmadı hiç bir çağrıma...
Sen de duymadın
gelmeliydin oysa...
Gelmedin...

Yıllar önce taktılar ikinci adımı
sen yoktun...
zaruret saydım...
Katlandım..
Oysa
Ben seçmedim mukavva yorganımı,
tula yastığımı,karton yatağımı...
Onlar verdiler,
onlar taktılar takıştırdılar...
Ben ki onların tek seferde çıkarıp attığı kazaklarla
dört bayram el öptüm...
Kıymetini bildim.
Ama o günlerde bile ben...
Tertemiz yüreğimle yüreğine varmak için..
Bir gün olsun
sol yanıma harçlık diye bir kuruşluk sevgi bırakman için...
Sadece yokluğunu yadırgadığım için kendime..
Sadece senin ellerini...
Sadece senin vicdanını aradım
Sadece senin ellerini aradım ve her çaldığım kapı
Acıyarak baktı anahtar değilinden kalbime...
Söyle
Neredesin Anne ?...

...

Remzi KURNAZ

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/883648/ben-secmedigim-bunu-anne.html>

Saatler Üç'ü Gösteriyor

Henüz Saat : 02:58

Üç'e
iki var..
Bir'imiz de olanlar çoktan unutuldu.

~

Aramızda kaç günlük aşk vardı bilmiyorum...
Kaç dudağın iziyle dudaklarıma buseler kondurdun ?..
Kaç kez uykularını bana böldün ?..
kaç kez içindeki günah tohumlarını benim topraklarımda gömdün,sakladın...
Bilmiyorum...

Bildiğim tek şey şu
Bir günlük aşklarla bozuldu berrak sularımız
tadı kalmadı sana olan hasretimin...
Gölgesinde demlendiğimiz o incir ağacı bile
irin döktü dallarından...
Küstü !
Artık bizim topraklarımızda
Bu topraklarda hayat yoktu...
artık hiç bir tebessüm kalmayacaktı yüzümüzde...
Kalmadı sayende...
Kuzuyu kurda emanet edip
Ayrılığa sattık canlarımızı seninle...
Ve artık
geç kalmıştık elvedalara bile...

"Seni sen yapan tek şey,masumiyetindi ;
Eğer o masum çocuğu katletmeseydin..."

~ ~

Oysa ben o gece
tüm o sevgi sözcükleri
ilk kez ve son kez seninle yakıştı sandım dudaklarıma...
Dışarıda kar,
yüreğimdeyse alev alev yanan aşkının
Sönmeyen çırası vardı...
Tutuştum !..
ve ben ikimiz için ilk adımları
İlk sözcüklerin andını
Seninle düet ederek içtim
karanlıklar şahidimdir...
mesafelere ayak diredim...
Sırf seninle baş başa
Başa baş olalım diye...
Aynı yastıkta iki can taşıyalım diye...
Ama Sen...
Sen benimle iki ayrı dünya bile olamamışsın...
Ve Şimdi dön duvara...
İyi bak ona
saatler ÜÇ'ü gösteriyor....

şairin de dediği gibi;
Onu,kendi cümleleriyle sevmelisin.
Benim değil !..

Ve bu şiir biterken okuyacağın son satırlar

dualarımdır bilesin ;

Mutluluk,unuttuğun tek kelime...
Aşk,benden öğrendiğin son şey olsun ömründe !..

23.12.2014 - 10:30
Remzi KURNAZ

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/886522/saatler-uc-u-gosteriyor.html>

Yüreğimi Yüreğine Aç Annem

Annem...

Yine kar ayazı vurdu şakaklarıma.
Saçlarıma düşen ak sayfaları saydım yine bu gece...
Özlemimi demlediğim dünleri yad ederken
boğazıma raylarını attı kara bi tren ...

Annem...

Sen
feveran eden,
inleyen hıçkırıklar duydun hiç solunda ?..
dilsiz çocukluğum dile geldiğinde
o vicdanlı yüreğine göz yaşlarım
düştü mü hiç ?..
Ben çok aradım başımın üstünde o cennet ayaklarını...
Hiç düştü mü parmak aralarına saçlarımin yokluğu ?

Oysa anneler
evladının canı yansa hissederci yüreğinde hani
Hani bir iğne dahi batsa parmaklarına
Kor damlardı gözlerinden ?..
Benim dünyamı dikenli tellerle çevirdiler
Kuşattılar...
Senin canın hiç yandı mı anne ?
Hiç ateş düştü mü bağına ?

bir dokunsalar yüreğime
bin parçaya bölünecekti
içimdeki bu öksüz kuşların kanatları ...
bir esse rüzgar pir yanacaktı sararıp solmuş gençliğim...
o vicdanlı yüreğin de göz yaşlarımı hissettin mi Anne...
Hiç hissettin mi ?

Şimdi bu yaşım da yutkunmak...
Adını anmak bile bu kadar zor,
bu kadar imkansız olmamalıydı benim için...
Burnumda tüten kokun
yağmurlu bir kış akşamının buğusunu getirmemeliydi gözlerime...
Ardında öksüz bir serçenin ayak izleriyle doğmamalıydın ufkuma...
İçimde yalnızlığın yüksek ateşli havalesiyle terlememeliydim hala...
Terlememeliydim..

...

Dinmiyor anne
Geçmiyor
Yoksa yılların verdiği bir kırgınlık mıdır bu ?...
Hangi doktor
hangi tedavi çaredir bu hastalığa...
bilirsin Sen Anne ?
Ki senden başka hangi hekim
merhem olur bu derde
Söyle...

...

Ellerimden kayıp gittiğinde o sarı taksiyle
Çocukluğumun en özgür yanını da aldılar benden anne...

Şimdi yine gözlerimi yumuyorum karanlığa karşı,
içimin aydınlıklarını seriyorum yollarına...

Deniyorum...

sırf sana varmak için,
sırf şu içimdeki Erzurum'a inat olsun diye ...

yine,yeniden daha güçlü
ve daha İzmir olabilmek adına
yaralarımı en başından sarmak,
başlangıca dönmek namına
direniyorum o yokuşa...

Tırmanıyorum Kaf dağının ardına..

Ama

Yetmiyor işte gücüm

Ulaşamıyorum sana.

Olmuyor anne varamıyorum.

Dizlerim titriyor

Eriyorum karlarla birlikte.

Yaş olup dökülüyorum yanaklarından
kurtar beni annem !..

Kurtar !..

Benim için düşmesin yere şimdi
bir damla göz yaşın ...

İN eskimiş düşlerimden
gel yanıma

ve aç gözlerimi !..

Yüreğimi

Sana Aç...

Annem..

Ben sana açım

annem...

Yüreğim

yüreğine aç Annem...

Remzi KURNAZ

Not : (" Ben seçmedim Bunu Anne " Şiirimin Devamıdır...)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/888120/yuregimi-yuregine-ac-annem.html>

Beklemek...

Hiç bir dengede,hiç bir ussal noktamız olmasa da...
ve iki farklı gezegenin,iki farklı uydusu olsaydık da seninle...
ve milyarlarca yıldız üzerime düşseydi de
ve Bin parçaya ayrılıyordum da...

Yine aynı umutla,her parçamda beklerdim seni...
"Eğer yörüngeden çıkmasaydın.."

Remzi KURNAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/892594/beklemek.html>

İnandım...

[ikiyanayasla]

Anladım ki aşkı, dünya malına sattın
Şu perişan halimi , gördüğüne inandım
Beyazları giyinip, boy boy resmini attın
Gururumu yerlere , serdiğine inandım

Dünya evine girdin, aheste mi aheste
Seni kimse tutamaz; altın kaplı kafeste !
Oynarsın kozlarını, elinde iki deste
Kağıdı hile ile, kardığına inandım

Düğün dernek ettiniz, yazık olmuş damada
Güller elinde solmuş, çok acıdım demete
Yok böyle bir rahatlık, yok böyle bir şamata
Pozları utanmadan, verdiğine inandım...

Dileğim kavuşmasın, iki cihanda yakan
Ne kadar da yalanmış, o gözlerinden akan
Sen değil misin benim, gönül köşkümü yıkan
Kaderimin ağını, ördüğüne inandım...

Yaktığın ateşlerden, çıkmasın asla elin
Gözlerinde durmasın, aksın ömrünce selin
Fazlasını söylemem, gücü yetmiyor dilin
Küfürün damağıma, vurduğuna inandım.

Remzi KURNAZ

[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/892971/inandim.html>

Unut beni Unuta bildiğin Kadar !

Benim için

Yazdığım her şiir, senin kadar yalandır.
Unuttum sanma sakın,maşşere saklıyorum;bu yalnız gözlerine,
dünyadaki vedamdır.

Gerçeklere kör oldum,
hatırlayamadığım mutluluklarımı arıyorum.
Son defa kapatıp gökyüzünün maviliğini,
toprağın altındaki karanlığa gidiyorum.
Bir elimde sırtımdaki ok,
diğerinde hiç ama hiç bir şey yok.
Sensizliğe küfrederek,bileğimi kesiyorum.

Tutkularına benim için de yenik düş her defasında.
Uykularını kaçırın karabasanların olmasın.
Adımı unut,
aklına gelmesin düşe kalka yürüdüğüm çamurlu yollar.
Ayaklarını kesmesin denizimin taşları.

6

Benim içinde sarhoş ol duman rengi gecelerde.
Yeminler et yalanlara,sözler ver asla tutamayacağın.
Gözlerini benim içinde sat,işportacı tezgahlarında.
Kendine çay söyle,ağır ağır yudumla iskeleye karşı.
Sonra benim için de bir kahve iç,şerefine benzesin tadı.

Doyasıya gül,
kahkaha at hesabını ödeyemeyeceğin masalarda.
Çantayı karıştırırsın erkek arkadaşların.
Benim için seç aralarından birini,
saat tam ikide başlayın sevişmeye.
Unut işte olmuşu olacağı,
arama namusunu yatağın altında,
bırak düşün,kırık kalpler hem batmaz ayaklara.

7

Dostların olsun hiç bir sırrını anlatamadığın.
Kesik cümlelerle konuş hepsiyle,
gözlerine bakma güveniyormuş gibi.
Benden bahset onlara,iyi biriydi de ,
üzülür gibi yapsınlar sende umurun daymış gibi.

Yıldızları seyret benim için,
yağmurda biraz yürü.
En sevdiğimiz şarkıyı aç ara sıra.
Şiirlerimden birini oku.
Üzülür gibi yap,ama üzülme.
Orada yazan her şey yalandır.
Sakın ha dolmasın gözlerin,
bir diken dahi batmasın eline.

Unut beni,unuta bildiğin kadar.
Kaçsan bile seni bulacak gerçeklerimle alay et.
Benim için yak okuduktan sonra şiirlerimi.
Kalmasın ardımda gözyaşlarım.
Yolun düşerse dökersin Hüdai yoluna küllerini.

Kendim için istediğim son Şey bu,
Unut beni ne olur unuta bildiğin kadar.
Ne de olsa hatırlayacağın vakit yakındır.
Bu gözlerine yalnız, dünyadaki vedamdır.

"İnsanı umut öldürür..."

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/893588/unut-beni-unuta-bildigin-kadar.html>

İçimden Geldim Avuçlarına Sümeýra

[ikiyanayasa]

Göğümden
bir sessizlik düřtü dualarıma Sümeýra
Eğer kesersem dilimi bir gün
kimliğime şahitlik eder misin?..

Sana yeşeren sağ düşlerimi
Sol omuzuna yük etmek istemedim asla
Beni yadırgama
Ne olur anla.
Kırılacak dalları kalmamış,
kupkuru bir ağaç gibiyim şimdi bu çıplak dağda...
Ulu orta soyundum kimsesizliğime.

Yapraklarımı,
Senin adınla gelen
rüzgarlar aldı götürdü benden...
Kendimden habersizce...
Kendimi kaybettim ben.
Sen ona d/uyma diye
Bilme diye...
İçimden geldim avuçlarına her gece.

Sümeýra,Cânım ;
Bakma dudaklarımın bu denli
Sicim bir ipe bağlı oluşuna...
Bir kaderin ağı dudaklarında
Ve tüm sözlerim
Hakk'ın emri ile mühürlü şimdi sana...

Susmak...
Sana susmak
Hiç içimden gelmiyor aslında !..

*

Dur Sümeýra !
dayanamıyorum sen konuşunca,dur...
içimde şahlanıyor tüm sözlerim
aklımın odalarında koşturan gözlerine yetişemiyorum !
Dört bir yandan örülu duvarlar
birer birer yıkılıyor sana doğru

Yanařma bir adım daha Sümeýra...
Dudaklarıma gerili düğümleri yırtıyorum.
melteminle çalan
ıslık seslerine kapılıyorum
Kaptırıyorum kendimi,
eşlik ediyorum sonra düşlerimde.
sen duyma sakın...
İçime bağırıyorum.
Sen,Sakın Sümeýra
kaç,uzaklaş benden !..
Çünkü
Yanar daę Sümeýra ?..
Köklerim deki,
İçimdeki ateş diyorum !..
Bir Yanar dağ !

Olur ya Sümeyra ;
ismini zikrettiğim gecelerde,
Uykularını bölen kabuslar doğarsa,
girerse bir garip adam,
izinsizce rüyalarına...
Ve eğer konuşursa tek kelime bile ;
vur onu Sümeyra...
Vur !
Dinleme !..

Olur da saçmalarsam
bir gün doğumu,
fısıldarsam kulaklarına en masum yanımla,
uykusuz bir demdir bu halim, bil...
Eğer ki duyarsan
aşka dair tek bir cümle ;
Fikrimden vur beni...
Vur ,dağıt her şeyi !..
Ama kalbime dokunma Sümeyra
Sen varsın orada...
ve asla gitme olur mu
Sönmesin içimde kor ateşler
Üşürüm bu ıssız yerde Sümeyra...

Razıyım,
yanarım kavrulurum...
Ama sana kıyamam Sümeyra
Yakamam...

Sevdim Seni Sümeyra
Allah için sevdim seni;
Dokunamam...

- Remzi KURNAZ[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/905975/ictimden-geldim-avuclarina-sumeyra.html>

Bakarsın Bir Gün

Belli mi olur
bakarsın bir gün,
yeniden severim seni...

Bir gece ansızın yaniverir ışıklar üzerime
ve bir bakmışsın ki
saat tam on ikide,
on ikiden vurmuşsun en ince yerimden yine...
Kırarım gururumun bel kemiğini oracıkta...
Arsızlaşırım sana.

Bi gün yeniden
camların buğusuna çocukça ilanlar yazarım bakarsın...
Bir tebessümün uğruna
biriktirdiğim tüm sevinçlerimi,
gözlerinin içine baka baka harcarım
hiç acımadan...
bir tek senin görmeni dilediğim,
yalnız sana benzeyen resimler çizerim
ufkumun tuvaline yeniden...

Aldanırım...
Ve ışık yılı kadar uzağımda da olsan,
Gömleğimin sol cebi kadar yakın olursun
kalemimden düşen,ucu yanık mısralarıma...

Bahanesi olurum yani,
aşk kokulu yalanlarının
Sebebi olurum kendi kendini aldatışlarının.
Ve bir gece
ıslak caddelere uyanır bu şehir
ardından sadece sana doğru esen
bir şiir tufanı başlar içimde ...
estikçe sen yanıma harlatan
Afetlerde buluşuruz artık seninle...

Tıpkı
bu günlerde olduğu gibi..

...

Kendimle baş başa kalırım..
Paçalarına kadar ıslansa da bu şehir hissetmezsin yinede
Sadece,yüreğimin bu vedadaki kayıplarını
izlersin uzaktan uzaktan.
Hissedemezsin ki
ruhum hala hıçkırıklar içinde

Artık bittiğiyle kalır aklımda son duruşun.
Asla unutmamaya yemin ettiğim gözlerini
Bir geceye satarım bakarsın...
Ve bir gün gelir
giderken ...
ardına bakarsın...
Baktığın gün,bıraktığın dünleri hatırlarsın.
Bakarsın
Bir gün...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/912205/bakarsin-bir-gun.html>

Suçum Neydi Bilemedim Hakim bey

Birazdan okuyacağınız yazı
Şiddetli geçimsizliğin sonuçlarını,o çok sevdiğiniz
çocuklarınızın üzerindeki etkilerini içermektedir...

Yıl 1994

Suç oranları hızla artıyor...

Yaş sınırı kalmadı !

Ebeveynlerinin şiddetli geçimsizliği sonucu,
binlerce çocuk yargılanmak üzere
mahkemeye çıkarılacak...

Ve muhtemel verilecek karar sonucunda

Yaşları 7 ila 10 arasında değişen onlarca zanlı,
Çocukluk,ergenlik,gençlik ve olgunluk çağlarında

Özetle,en muhtaç zamanlarında

Anne veya babalarının

veya anne ve babasının sevgisine muhtaç kalacaklar...

Şimdi bir sanığın ifadesini dinliyoruz ;

-

Adını nereden aldı bilmem,

Yokuş'tu mahallemizin ismi...

Hiç düze çıkmayan sokaklarla dolu

Yokuş mahallesi.

iki kardeşin parçalanmış taraflarıyla

Hafızamdan asla silinmeyen

ilk caddesinin adıyla

ilk öğrettiği şeydi ayrılık...

***

Sordum...

-Nereye gidiyoruz baba ?..

Annem,kardeşlerim nerede ?..

-Ankara'ya oğlum,Ankara'ya,dedi...

-Onlar,öldü artık !

-Onlar yok artık,dedi..

***

İşte

Böyle başladı ilk kez bir cinayete tanık oluşum

Böyle başladı içimdeki savaşlar Hakim bey...

İlkler böyle başladı körpe yaşımda,

Babamla birlikte ilk seyahat edişim,

ilk yolculuğumuz,ilk yokluğum,

İlk sürgünüm..

Babamın ağzından "ölüm" kelimesini ilk duyuşum..

İlk cinayet teşebbüsüm

orada gerçekleşti benim.

Bir trenin dört kişilik vagonunda

babamın kulaklarıma yabancı gelen ilk cümlesiyle

Tek kalışım

böyle başladı...

İlklerin durağıydı orası

Varınca anladım hakim bey

Babamın dediği kadar varmış Ankara

Çok geçmeden,o da gitti yanımdan

bir An,Kara bulutlar sardı tüm dünyamı...

Biliyor musunuz ?
Ben hiç kaybolan oyuncağımı aramadım hakim bey
masum bir çocuğun heveslerini
Hiç bir sürgününe katmadım ...
hep bir miladın habercisini bekledim kendi içimde...
Gelmedi...

Hakim bey,
Neden Kara kış derler bu mevsime bilir misiniz ?
Kar,kışın yağmaz mı ?
Allah'ın hikmeti ;
Bembeyaz bir masumiyete bürümez mi koca bir şehri oysa ?..
Bürü müyor hakim bey,
Ben ellerimde çorapla bile olsa
hiç kar topu oynamadım...
Okul çıkışlarında hep ayak izlerini ölçtüm durdum
evin kapısına yaklaşınca.
Üç farklı numara
Üç iz aradım kapı eşliğini islatan...

Peki bu kez ben size soruyorum,
Aylar sonra ilk telefon geldiğinde
Yutağımıza saplanan bıçağın adı var mıydı hakim bey ?
Nedir onu bu denli zalim yapan şey ?
Ankara'dan kalkıp iki sözcükle
İstanbul'u alnının şakağından vurmak
Bu kadar kolay mıdır hakim bey ?
Dilimin dönmediği cümlelerle dolu bir sahneyi
Zorla oynatmanın manası nedir hakim bey ?
Ne kadar içten olabilir ki ?
Amacı nedir,neyi aşılır, hangi mesajı verir
o yaşta oynanan ilk tiyatro ?..

Oynadım hakim bey
Sağ kulağıma fısıldanan sözleri,
Sol kulağımda duyduğum sancılı yutkunmalar arasında sıkıştırıp,
Göz yaşları eşliğinde,
Çok iyi oynadım...

Oysa ben
Çok uslu bir çocuktum
Uysal bir çocuktum ;
Hiç bir oyunda
Hiç bir kardeşimi üzmedim...
Haksızlık etmedim kimseye Hakim bey.

Bir sussa babam,içerlenir
bir baksa,pir susardım
Onu hiç özlemlerimle yıkmadım...

Adalet bu muydu Hakim bey
O yıllarda,henüz o yaşımda cezasını çektiğim kabahatim neydi...
ilk cezamanın hükmünü altı yaşımda yedim ve
çocukluğumun özlem dolu ilk taksitleriyle ödemeye başladım.
Suçum neydi hiç bilemedim hakim bey,
Hayata inat,hiç içten bir kahkaha atamadım,
Güler yüzlü bir maskeydi en sevdiğim oyuncağım.
bir karınca gibi sakladım hep ardındaki yüzümü..
Ezilmiş,kırılmış,parçalanmış yanlarımı kimse görmedi !
Aslında
ben anlatmadım...
Onlar da hiç sormadı
Bilmediler hakim bey !

Kader dediler

Razı geldim...
aklımın tek kişilik hücrelerinde
Paşa paşa yattım yıllar boyu.
Hiç ses etmedim, gelene gidene.
boynum büküktü belki ama
alnım ak dı...
Hiç bir zaman firara kalkışmadım.
Hiç isyan etmedim bu yaşıma kadar...

Bunları da göz önünde bulundurun hakim bey
ve gereğini iyice düşünün...

Eğer onlar mutlu olacaksa
Eğer Tüm çocuklar mutlu olacaksa
Bir ömrü daha alın benden, razıyım...

Görecekse bu fedakarlığın sonuçlarını
hırsa bürümüş gözler
Bir çocuk ruhu daha göçsün erkenden
Ne yazar hakim bey.
Feda olsun.

Ve Bir gün size,
"Güzel bir dünyadayız "diyen olursa şayet...
Ve Bunun doğruluğu hakkında bir kanıt ararsanız Hakim bey ;
O gün, bir çocuğun yüzüne bakın...
Asıl dünya oradadır !..
Dünyanın nabzı oradadır hakim bey !..

*****

Oradadır asıl dünya Analar ve Babalar...
O yüzlere iyi bakın...
Çünkü siz onlar için Ağlarsanız
Onlar sizin için dünyalık tüm oyuncaklarını yakarlar !..
Tüm hayatlarını, göz yaşlarınıza bağışlarlar.

Artık, yaralı dünler bırakılmasın geride...

Karar ;
Duruşma Ertelendi ...

Remzi KURNAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/913239/sucum-neydi-bilemedim-hakim-bey.html>

O Bıraktığın Soğuk Yerde

Gittiğin gece

En uzun ve en soğuk gecesiydi ömrümün...

Kırılmaya müsaitti tüm umutlarım.

Sen aşkı sıyırırken dilinin ucuyla aramızdan

damarlarımda akan senle birlikte

son damlasına kadar

çekilmişti sanki kanım....

Ve sen bir kelimeye sığdırırken bu yaşananı

benim yüreğim buz tutuyordu !..

İçimden kopan parçaları serdim ayak uçlarına

Göremedin !..

Hatırlıyorum

ağlamamıştım...

Çünkü ağlamaya bile takatim kalmamıştı o an

Çünkü sen "Hoşçakal" derken

Boğazıma saplanan buz kırıkları arasında kalmıştı söz yaşlarım...

Ama duyabilseydin eğer

ardından avaz avaz bağırın

gitme diyen bi çift gözün sıcaklığı

yetecekti belki de en güzel yarınlara

Bir kardelen açacaktı inatla

duyamadın !..

Gözlerimi dudaklarına diktiğim saatler,

tüm alfabenin küsüşüydü dilime...

beni boynu bükük

biçare bırakan tek şeyse

giderken avuçlarıma sıkıştırdığın anlamsız vedalardı...

içimdeki duyguların amansız savaşımdan sıyrılıp

sana doğru gelen her cümlenin vurgusunu çalmıştı ayrılık...

ansızın dudaklarımı diken,

boğazıma yumruk yumruk vuran taşlarsa,

son sözlerinin kulaklarımdaki yankısıydı...

Bilemedin !

...

Evet,ben Ağlayamadım son gidişine...

belkide tükenmişti yaşlar gözümde

dudaklarından dökülen,

dünyamı yıkan o "SON" deyişinle,

kısacık bir ELVEDA'n ile

senin için başlayan zaman

belki de durmuştu bende...

Çünkü kalbim hala

o bıraktığın

soğuk yerde.

Remzi KURNAZ & Yemin

Kaynak:

Zincirin Bir Halkası Kırıldığında ;

Zincirin bir halkası kırıldığında ;
Ortada tek kilit,elde iki kısa zincir olur .

Tekrar bir araya gelmek için...
Halk/alardan birin
kollarını yeteri kadar,
Tekrar bağlanmak üzere açacak fedakarlığı göstermesi...

Diğer tarafinsa
ona YAKLAŞMASI gerekir !

Remzi KURNAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/940869/zincirin-bir-halkasi-kirildiginda.html>

Sana Kal Demeyeceğim

[ikiyanayasla] Sana kal demeyeceğim...
Çünkü ne kadar kalsan da yanı başımda
Aklın fikrin hep firarda
Ellerim ellerinde, hep ayazda.

Gözlerim gözlerinde bir hülyada iken bile
gözlerin hep kapıda
aklın hep başka rüyalarda,
başka dünyalarda olacak...

Kal demeyeceğim...
Çünkü sana kal demek
müebbettir sevgili.
Bir ömür seni hissedememek
Sana dokunamamak
Varlığında
yokluğunu tatmaktır...

Bu yüzden
kal demeyeceğim ama
Bil...
Bu ağır hükmü bildiğimi
bil...
Sana kal diyemeyeceğim...
Bil.

Remzi KURNAZ[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/957686/sana-kal-demeyecegim.html>

Bir tek sen yoksun işte,El gibi

Yıl oldu gideli
Ama hala dün gibi aklımda
Giderken
şiddetle salladığın dünya...

Devrilmiş soğuk bir kış akşamı,
sabaha yakın saatler...
Odamda yalnızlığın voltaları,
Cebimde bir kaç kuruşun ezgisiyle ritim tutan ellerim...
Bardağımda boynu bükük dudak izleri
ve son iki yudum çay...
Masamda bir kaç sigara,
dibi tutmuş bir kül tablası ve izmaritler...
Hepsi yerli yerindeler...

Giderken bıraktığın gün ki gibi her şey...
Televizyonda oynayan film
attığın kahkahalar,
Yani hepsi,bu zindanda
hala yankılanıyorlar...

İnan bana
Gittiğin gün ki gibi her şey
Giderken bıraktığın kadar tokum yani,
giderken bıraktığın kadar sıcak ellerim
Ve dudaklarımdaki bu kurak mevsim,
hepsi bıraktığın gün ki gibi.

Dün gibi her şey yerli yerinde de...
bir tek sen yoksun işte
El gibi.

Remzi KURNAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/965340/bir-tek-sen-yoksun-iste-el-gibi.html>

İhanet Hırkası

Bir zamanlar
sana baktığım anda
Cennet'i görürdüm ya hani
şimdi Cehennem'in kapısı var göz bebeklerinde...

Yorgunum
bir o kadar da suskun
çünkü,küf tutmuş dilime varmadan düğümleirken sözlerim
noktası koyulmamış sorular yankılanıyor beynimde...
Ve içimde isyana kalkan serzeniş
bir şiirin satırlarından taşıyor bu gece...

Seninle attığım kahkahaları çoktan unuttum aslında
ve uğruna döktüğüm göz yaşlarını da.

Sen gittikten sonra
aşk içinde sevgi ve sadakat aranmadı asla...
Terk edilmiş sokaklar her yaprak dökümünde günaha boyandı
suya küsmüş,tövbe bilmez sevdaların ikbalini düşündükçe,
içimde ummanlara yol aldı sevda yüklü bir gemi...

Üç dakika ömür biçildi duygulara...
sonra sattılar
ucuzluğun pahalıya satıldığı bir mezatta
ve en fazla bir gün durdu ihanetler akılda
"Stoklarda yenisi vardı nasılsa."

Hep böyle miydi sevenler,sevgiler?
Her zaman böyle miydi aşıklar, aşklar ?
Daha önce insanlar bu denli şer odağı mıydı ?
Yoksa bıraktığın yaralar iltihap mı kaptı ?..
Bu yüzden mi kabuslara gebe kaldı gecelerim.
Yoksa sen gidince
Yar yüzünden,yer yüzüne mi indi şeytan
Bilemiyorum.

Ama isterdim ki
her şeye rağmen
En azından biz temiz kalsaydık hafızalarda
ve yarınlarda...
Keşke bir mevsim olsun kıymetini bilseydin aşkımızın.
Çünkü benim baharlarım tebessümünü beklerdi hep.
Bir gülüşünle gamzene düşerdi ilk cemre.
Çiçekler kirpiklerinden dökülürdü rengarenk.
Toprak,gözlerine esir düşerken
Bozkırlarda açan laleler,
Ve papatyalar en çok sana
en çok senin saçlarına yakışırdı.
Bilemedin...

...

Bu böyle olmamalıydı
Kökünden söküp almamalıydın umutlarımı.
Bir gün
adam gibi sevmelere değil,

Adam gibi ayrılıklara bile hasret
Ömrümün en çetin mevsimleriyle yapayalnız
ve ulu orta bırakmamalıydın beni...
elbette boğazıma urgan misali oturan
bu ihanet hırkasını saymazsak...

En çok bu şehir maruz kaldı felaketlere.
En çok papatyalar büktü boynunu,utandı.
Sahte gülüşlerin zamansızca aklıma geldikçe
içime aktı sessizliğe bürünen göz yaşlarım.
Ve senden sonra
nice aşklar,aşıklar gömdüm toprağa
Vebali senin boynuna...
Senin boynuna.

Not : Şiiri yayınladıktan kısa bir süre sonra videoyu hazırlayan,bu güzel armağanı veren sevgili dostum,şiiirdaşım ve
ablam Yemin'e Çokça teşekkürlerimle...

Remzi KURNAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/971821/ihanet-hirkasi.html>

Yüreğimdeki Kabrine (Mektup)

Aklımın ermediği

Bana yabancılaşan, ketum bir yalnızlıktan yazıyorum bu mektubu sana.

Dişi bir karanlıktan doğan sorular, misafirimdi biraz önce.

Neyse ki çok durmadılar...

Ufka doğru yol aldılar emekleyerek.

Kendimle pek anlaşıyorum şu sıralar...

Ayak uydurmak zorunda kalıyorum ön saflardaki yerini almış dilsizliğime...

Aslında ben kimseye küs değilim...

yani konuşmuyor değilim.

Onlar duymuyor, anlamıyorlar beni.

bu yüzden

tüm cevapsız çağrılarımı son verdim.

meşgule aldım hayatı ...

Hepsi bu.

...

Yanıt vermeyen tedavilerim oldu senden sonra.

İnanmayı

Güvenmeyi

Vazgeçmemeyi denedim, olmadı.

Çünkü bunca yokluğun içinde tamamlayabildiğim tek şey yalnızlığımı.

Neyse...

Biliyorum...

Yine yarım yamalak kalacak sözlerim.

Kıçı kırık bir yaprağın daracık çizgileri arasında sıkışıp kalacak yine.

Veya sana ulaşmadan, kimsesi kalmayanların ellerinde can verecek bu mektubumda, biliyorum...

Bir gün, gazete manşetleri serilecek satırlarımın naaşına...

Biliyorum ama

yine de yenik düşünüyorum nefsimin kalem dokunuşlarına.

Karalıyorum...

Artık

kurşun yükü sözlerim sana dokunmasın diye

altını değil, üstünü çiziyorum harflerin...

Sana dair hiç bir sitemi hanemde barındırmadığımı bilmeni istiyorum artık.

Kaybolduğun o evrendeki dünya evine yazdığımın bilincinde

ve bir o kadar da dikkatindeyim.

Sakın endişe etme, kuşkun olmasın !

Bu sana yazdığım mektubu

Şu anda klişe sözlerle süslemeyişim, garantisidir bunların.

Zaten bu saatten sonra, birbirimize karşı en iyi dileklerimiz ve en yakışır temennimiz ;

Hayırlı ölümler dilemek olurdu sanırım.

...

Şimdi hatırlıyorum da

bir zamanlar

sana karşı duran tüm cephelerimle,

nefretler, öfkelerden oluşan cephaneler biriktirmişt看, itinayla.

Bir gün

Dur! dedim kendime...

İşte o gün anladım ki

yenilmenin yükü ne kadar ağır olsa da

İnsan kaybetmeyi de kabullenmeliymiş.

Ve kişi hayatına ne kadar yenildiği pencereden bakarak devam ederse
ömrünün sonuna kadar
o camın pervazında kalırmış başı...
Gidenleri uğurlarken geğermiş ömrü.
Bu yüzden
boyunca kazdığım bir çukura, bir isim verdim ilk önce ; "Geçmiş/im" dedim.
sana ait her şeyi, titizlikle gömdüm sonra oraya
ve hatta
Besmelesiz attığım her adımda
üzerine her bastığımda çektiğim acıyı hatırlatsınlar diye bana
bi gün yine aklıma düşersin ve buna mani olamam diye
üzerine cam kırıkları serpiştirip, son kez acımı pekiştirdim.

şimdi senden tek isteğim;
bir gün
güzel bir düş kurarken, maziye dalıp gidersen eğer
beni görmezden gel olur mu ?..
Çünkü ben
kalabalıklara gelemiyorum artık.

Bu mektupla son kez sana veda etmeden önce
şunu da iyi bilmeni isterim.
şimdiye kadar
amacım seni paramparça etmek olsaydı eğer
yüklemi taşımadan vururdum her cümleyi bağrından.

...

Bu mektup, yüreğimdeki kabrine idi...
Sen
Bilmesen de, okumasan da
Cevap vermesen de
olur.

Hoşça kal...

Remzi KURNAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/984271/yuregimdeki-kabrine-mektup.html>

Ayrılık III

"Ayrılık " dedim sonra.
Gün geçtikçe sızlar
Gün geçtikçe, sızın artar.
Sen üfledikçe harlar...
Ekmeği önünden alınan köpek gibidir bazende
ona ait en değerli anıları içinden söküp atmaya kalkarsın;
diş gösterir, hırlar.

Ayrılık dişidir, dedim...
Baba olursun birden.
Kucağında hıçkıra hıçkıra ağlayan, eli yüzü ona benzeyen bir yalnızlık bırakır kucağına.
Açlık bırakır
Suçluluk bırakır
izler bırakır dedim...
Sorular saklar senin ruhunda ve gece olunca, tüm çıplaklığıyla soyunur girer koinuna.
Dudakların Sahra
gözlerin Fırat olur...

..ancak
sana ait bir şeyi de alır
ve kesinlikle unutmaz ardında;
inancını.
Senden,
aşka dair tüm inancını söker alır.

Eskiden sadece sırtını kemirdiğin, defter köşelerine görünmez harfler karaladığın kalemin gelir aklına bi gün...
işte o gün okul biter ve
satırların mimarı olursun birden...

" İç mimarı " dedim...

Şiir: Remzi Kurnaz

Seslendiren: Mehmet Bilecen Ağabeyime Sonsuz teşekkürler ediyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/985748/ayrilik-iii.html>

Biraz Daha Gitme !

Henüz yeni açmışken gözlerimi senle hayata
bu ezginliği, bu kırgınlığı, bu yenik duyguyu öğretme...
Kahve tadında hülyalar sunan o mazlum bakışlarını
benden çevirme...
Doymadan daha o güzel gözlerine
sessiz bir gidişin haritasını düşürme fincanlarıma
gitme !..

Canımın acısı dilime vurur
yazdığım her mısra
seni de, beni de vurur.
Bir iç yangınında kaybederiz herşeyimizi,
İmdatlarım cevapsız kalır...
Martılar küser bindiğim tüm vapurlara
Bir başıma kalırım bu diyarlarda,
şehrimiz düşman olur bana, gitme !

Seni soranlar,
yüreğime basa basa gidişini
vicdansızlığa yoranlar olur...
Her adımında gölgeni arar gözlerim.
Her köşe başında hayalinle yüz yüze gelirim...
Şu kısacık anı kazıyıp beynime,
takılı bırakıp aklımı cevapsız nedenlere, gitme !
daha şimdiden intiharlar kuşandım boynuma,
Hava çok soğuk, kanım donuyor
Anla !
Karıncalar yoldaşım olur,
kim kaldırır yerden başımı?
Keder yastığım, hüznün yorganım olur
Üşürüm sensiz,
düşerim sensiz,
gitme !

Bu kadarı fazla gelir kalbime
Ölüme susarım sensiz,
zaten her işim , sen yanımda yoksan nedensiz..

Sebepsiz kalırım, gitme !

Ellerim, ellerin yokken üşür, gitme !
Bencilliğim, sen'cil olur ;
karşılaşırsız yerli yersiz
Gözlerinden yaş gelir, dayanamam gitme...
Biraz otur, gitme !
Biraz bak yüzüme, gitme !
Biraz düşün, gitme !
Söz bitsin, şiir bitsin
Sen hiç bir zaman bitme...
Biraz daha kal, gitme !
Biraz daha
biraz daha gitme !

[ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/997447/biraz-daha-gitme.html>

Aşkla, Nefret

Eğer seninle aynı hisleri yaşamış olsaydık güzelim...
Sen yalandan bir bohça
Ben o bohçadan bir dünya bırakmazdım ardımda...

Giderken
Yanına alamayacağın kadar büyük bir hayali
zaten götüremezdin...
Senin valizin zaten doluydu.
Taşıyordu...

Şimdi
Yalan aşkların arasına sıkıştırıp
Kirlettiğin bir kaç parça anı dışında
Hiç bir şey kalmadı ardında.

Yani
Eğer seninle aynı hisleri yaşasaydık biz zamanında
Şimdi aynı nefreti taşımazdık, aşkla!

Remzi Kurnaz

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1004104/askla-nefret.html>

İkinci Vaktidir Ömrümün...

Sen gittin;
Ruhum bedenime
Bedenim ruhuma yabancı kaldı!
"Sen benim nurumdun."

Sen gittin;
Geceler aydınlığı esir aldı!
"karanlıklar içinde hapsettin beni."

Ellerim kaleme, gözlerim yollara bağlandı...
Kör, sağır ve dilsiz sayfara döktüm içimi.
"Sen benim Aydınlığımdın"

Senden sonra
Kırgınlıklarımın duvarlar ördüm, sustum...
Çünkü en çok kırılan kalbimdi
Binlerce parçaya bölünen ve her parçada
hala izlerini taşıyan da
Yine, kalbimdi...
Gidişin kadar sessiz ve kimsesizdim...
Bekledim...
Kimseyi sen niyetiyle sevmemek için
Ve artık bir daha kimsenin ellerinde parçalanacak,
un ufak olacak bir kalbim olmadığı için;
Ne duyulsun istedim sana sesim...
Nede bir başkaları duysun istedim;
İçimde hala kırılmakta olan hatıraları.
Oysa
Soluma doğru
dört nala koşan toy bir heyecandın sen.
Esip gürleyen, kah şahlanan, kah hırslanan asi yanımdın.
Sen benim
sesimin kadife yanıydın...
Artık anlam yükleyemez oldum hiç bir şiire...
Sebeptin sen.

Seninle bizim aramızda
Kimsenin kopartamayacağı bir
bağ olmalıydı hani?..
Öyleyse
neden yollarına dağ gibi engeller bırakıp gittin?

Şimdi bil ki kıyametim yakındır
İkinci vaktidir ömrümün...

Bil isterim.
Vasiyetimdir
Mezar taşımın hemen yanına bir kalem istediğimi yazdım.
Belki bi ara uğrar da,
bu unutulmaz eserine
İmzanı atarsın !

Remzi Kurnaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1021849/ikinci-vaktidir-omrumun.html>

Ellerim...

Ellerim...

Ellerim neden bu kadar çok üşüyor şimdi biliyor musun ?

Çünkü teri dinmedi daha...

Çünkü

Avuçlarım hala sırlıklam hasretinle.

Gamzelerin...

Gülünce beni benden alan gamzelerin...

Kısacası sevdiğim;

Ellerim hala yanaklarında terler durur...

Sonra hasretin eser bu diyarlarda

Ellerim

Yanakların titrer durur...

Remzi Kurnaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1024111/ellerim.html>

Ödeşeceğiz Bir Gün

Oysa ki
Bir cüzdanın aynı sayfasına ikamet etmeliydik seninle.
Birlikte evet demeliydik alkışlar içinde.
Parmaklarımın bağımsız titreyişi
Bir ömrün son senedi olmalıydı ve sen
Kefil olmalıydın her şeyime...
Olmadı...
Başaramadık.
Şimdi ikimizde birbirimizden bağımsız
Birbirimizden alacaklı...

Üzülme sakın...
Korkma!
Çünkü
Ne benim
Nede senin bana borcun kalmayacak.
Ödeşeceğiz bir gün.

O herşeye Kadir.
O herşeyi bilen ve gören.
O Hakim. C.C

Remzi Kurnaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1026318/odesecegiz-bir-gun.html>

Eğer Ben Sen Olsaydım O gün

Aklımdan çıkmayanlar var hala...
Mesela...
Telefonun başında uyuya kalışların.
Burun buruna
Çocukça ve masumca
sımsıkı sarılışların...

Mesela gidişin!
Gidişin ayrı bir olaydı zaten.
Tutamadığın
Uçup giden sözlerinle birlikte gözlerden uzak oluşun,
sanma ki yetti kalbimden kopartmaya seni.

Gitmek demişken...
Bazen bencil olmayı bir kenara bırakıp,
Senin dünyandan bakmayı deniyorum, bu illegal aşkına...
Biliyor musun, bazen hak da veriyorum sana...
Yani...
Belki ben
sen olsaydım o gün;
Ben de bakamazdım ardıma...
Bilirsin işte
dayanamam ben...
Yol ortasında karşıdan karşıya geçerken ezilmiş bir kedinin,
yerde can çekişmesinden ne farkı vardı bıraktığın halimin...
Dayanamazdım bende.

İçten içe sızlayan kemiklerini hissederdim yerde yatanın...
Onu o halde bırakıp gidemezdim.

Yada
Belki de
Hiç dönmezdim ardıma...
Duymazdım
Tıkardım kulaklarımı belki...
Belki ayaklarım gitmekte ısrar ederdi ama, yaşanan bu dramı atamazdım üzerimden.
Gözlerim,kuru kalmazdı ve nötr duygular bırakamazdım ayak izlerimde...
Borcum kalırdı sana, bilirdim.

Eğer ben, sen olsaydım o gün...
Adam gibi giderdim.
Ama Sen
gidemedin!

Remzi Kurnaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1032070/eger-ben-sen-olsaydim-o-gun.html>

Allah İçin Buluşacağız Sümeyra

[ikiyanayasla] Şimdi Sana uzanan yollar
ne taç,nede amur...
Sadece yağmur yağıyor Sümeyra,
yağmur !..
Bu gün
rahmetle arınan bu sefil kente
bi gün,senli güneşler de doğsun diye dualar ediyorum ben...

Su kavuşuyor toprağa
Toprak kavuşuyor aşkına...
Hem de çığlık çığlığa,buram buram...
Ve bir gl öperken yağmur tanesi dudaklarından,
Dallarındaki titreyişi hissediyorum içimde..
Zaman donuyor gözlerimde.
Susuyorum...
Su'suyorum.
Ve toprağa aşk,aklıma sen düşüyorsun Sümeyra...
Kıskanıyorum !

Umudum var hala ?
Var Sümeyra,kavuşacağız bir gün..
Bu yüzden ki her sefere,
Ve senli hayaller düşlemeye
Yaratan Rabb'in Adıyla başlarım ben...
Aklıma düşecek en ufak bir şerden
Yaradan'a sığınırım...
Seni bana
Beni sana haram etmekten korkarım.
Umudum var Sümeyra.
Kavuşacağız bir gün...
Bir gün, benim için...
Bir gün, senin için...
İkimiz için,
Allah için buluşacağız Sümeyra ...
Allah için...

...
[/ikiyanayasla]

Remzi KURNAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1040184/allah-icin-bulusacagiz-sumeyra.html>

Sen Nerdeydin ?

Bir dakika, dur orada...
Bu sen misin ?
En son nerede veda etmiştin ?
Kime, nereye gitmiştin ?

Ben
Sayıklarken isminin beş harfini
Ve adını her anışımda
Ararken kalbimdeki o buruk sızının merhemini...
Sen,
Dudaklarında bestelediğin,o sahte namelerin ile...
Zihnimdeki harabe şehrin
Beynimdeki göçlerin ve kimsesizler mezarlığımın sahibi
Sen !
Nerdeydin ?

Ben
Ladesimi hala taşıyorken,
Son mektubuna bakıp bakıp ağlıyorken,
Göz yaşlarım yaralarımı yakıyor,
Egale edilmiş tüm sözcükler
Dilimde türemişken...
Sen,nerdeydin?

Alışmamışken bir başıma
çaya suya Güneş'e Ay'a
Bir de olmayışına...
Kendim olamayışına,
Nerdeydin ?

Hatırlatma kendini
Kötü çıktın işte aklımdan
İyi anımsayamıyorum...
Benden kopardığın,
Yenisi gelmiş bir eşya misali savurduğun,
bir kenara attığın duygularımı, zor tamir ettim...

Kaybolduğum,
Bir zamanlar adına aşk koyduğum,
Geleceğe dair hayaller kurduğum bu romanın
baş rolü idim...

Kötü Ama
bitti...
Kötü bitti !
SAHİ
Sen NERESİNDE İDİN ?

10.04. 2013
Ses kaydı ilk kez : 29 Nis 2013 tarihinde yayınlandı

Remzi KURNAZ

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1043311/sen-nerdeydin.html>

Kağıt ve Kalem Gibiydik

Biz seninle, kağıt ve kalem gibiydik...
Sen dokunmamı severdin
Ben sana dokunmayı,
en çokta sarılmayı severdim
değil mi ?
Her buluşmamız ilk bahar
ve her veda
bir son bahardı seninle...

Bir gün,
SoN noktayı koydun, kendi ellerinle
Bir gece sırlıklam ısladın yağmurda!
Islattın yazımızı...
Yıpranan, dokundukça parçalanan bedenindeki
izlere sor tüm bunları..

Söylesene; hiç mi canın yanmadı, ihanet ederken içimdeki sana ?
Saatler Üç'ü gösterirken, ben nasıl olur da hala iki(kişi)ymiş gibi yaşarım hayatı !
Oysa
çok şey beklemedim ki...
Bir ses, bir nefes versen
Alev alev tutuşmaya, dünden razıydım ben.

Ve Şimdi sen
Mürekkep tutmayacak kadar ıslak
Kurşunun değmeyeceği kadar hassas
Kendi tarihimizi yazamayacak kadar
Alçak(ta) sın...
Bense
Artık o kadar aşağılara inip, geri gidip...
Yine, yeniden bomboş bir sayfada bile seninle karşılaşmayacak kadar yalnız...
ve ayracın bile olamayacak kadar gururlu biriyim.

[italik]Remzi KURNAZ [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1045887/kagit-ve-kalem-gibiydik.html>

Bir Gün Gelirsin Diye !

Olur da
bir gün çat kapı gelirsin,
gelirsin ve dışarıda kalırsın diye
Kar yağın üstümü örtüp
yanağıma bir buse daha
belki bırakırsın diye
anahtarını kapının üstünden hiç almadım...

Yalnızlığa ve çaresizliğe bürünmüş sanma diye
Acıma diye, yüzümden tebessümü
Masamdan bardağını
Baş ucumdan yastığını hiç ayırmadım.

Sokağın başına kadar gelirsin belki....
belki umudun tükenir birden
yok sanarsın, cayarsın diye
Işıkları hiç kapatmadım.
Gelişini bekleyen gözlerimi
Dualarımla yalnız bırakmadım hiç...

Ey kalbime sığın
Aminlerimde büyük sevdam;
ben kimseyi
böylesine
geri döner diye beklemedim...
Hemde öylesine değil,
Ölesiye !

Remzi KURNAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1050098/bir-gun-gelirsin-diye.html>

Bedeli Ödenmiş Aşkın Faturası

Bedeli sessizce ödenmiş bir aşkın son faturası bu satırlar.

Sayfalarca mektup yazdım...
Sayfalarca kurşun yağdırdım sabahlara dek...
Hiç biri isabet etmedi merhametsiz kalbine...
Hiç birini okumadın ve okumayacağsında, biliyorum.
Ki zaten
gözlerin kelimeleri tanısada da, dudakların kımıldasada da
kalbin acımadıktan sonra,
vicdanın yakarı silkelemedikten sonra
hiç bir anlamı olmayacak, biliyorum.
Ve bile bile
Akıbetini bildiğim bir şiirin içine
ısrarla hapsediyorum kendimi yine...
Önemi yok !
Ben
Vicdanını aramaktan yoruldum artık bu yolda...
İnan !
Kayıp aranıyor listemde zirveyi bırakmıyor yıllardır...

...

Biliyor musun
Senden sonrası, içinde kaybolduğum bir boşluktu.
Bilen
Gören yada duyan olmamış seni.
Ben de duygularımı
muhafazakar bir tutumla sakladım insanlardan...
Öyle ürkek
Ve öyle çekingen bir hal aldı ki benliğim
Artık inanmaktan çok,
beni daha da derin bir yalnızlığa sürükleyecek yalanlar duymaktan korkar oldum.
Söylesene
Düşe kalka büyürken kucağımda bıraktığın bu ihanet yosması,
her gece üç beş nöbetlerine uykularımı bölerken,
gözlerimden çığ gibi düşüşün aklımdan bir an olsun çıkmazken
hangi kadın temize çekebilir ki
kirlettiğin günlerimizi ve yarınlarımızı ?
Hiç kimse !

Oysa ben
Sende başkaları olmaya değil,
Bambaşka olmaya niyet etmiştim.

Sense o küçücük kalbinde
Bir kavmin hicretini taşıyormuşsun mahşere !

Merak ediyorum ;
Sırtına yük olmuyor mu aldığın vebalim...
Geceleri nasıl uyuyorsun, temiz çarşafları geçmişinle kirlletmeden ?

...

Neyse ...

Kimi,
Nerede unuttuğumu hatırladım bu gün ?

Bu gün çilek koktu sahil

Ellerimi bir gamzenin çukurlarında kaybettim...
Gözlerimi kapattım ve
İki yabancıнын tam ortasında öptüm bir kızı...
Hem de hiç utanmadan.

Sonra mı ?

Sonrası gecenin bi vaktinde,
sana bu satırları dokurken buldum kendimi yine...Ve bunu
Hala seni çok sevdiğimden veya
bana geri dönmeni umut edip beklediğimden değil...
Sadece bilmeni ve içinde bıraktığın dünyada neler olup bittiğinden
haberdar olmanı istediğimden yazıyorum...

Ki zaten

ben bunu

Ona yazdım.

Yastığımın diğer ucunda uyuyan, omuzumda ağlarken göz yaşlarını toprağa düşürmemek için öptüğüm

O masum ve temiz sevgiliye..

Sana değil !

Sana hiç değil !

Remzi Kurnaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1052740/bedeli-odenmis-askin-faturasi.html>

Seni Düşününce İstanbul

Sanki saatleri kurmuşum gece yarısına
Her çalan saat seni fısıldıyor kulaklarıma

Ve ben...

Seni düşününce ;
En bilinmez maskemi geçiriyorum yüzüme..

Tüm sesli harflerin sessizliğini ilan edesim geliyor.
Bütün bardakları kırıp evin her yerine saçasım,
Sonra yalınayakla çiğneyesim geliyor.
Karşıma ilk çıkana hunharca sayasım,
Ne söyleyecekse gırtlığına tıkayasım geliyor!

Çünkü seni düşünürken;
Beyoğlu sessiz,
Heybeli bisikletsiz.
Haydarpaşa trensiz,
Kadıköy vapursuz kalıyor!
Seni düşünürken bu şehrin boğazı düğüm düğüm oluyor !

Çamlıca'da şairler gökleri yazamıyor,
Üsküdar'da Kız Kulesi görünmüyor,
Sultan Ahmet 'den ezan sesleri duyulmuyor!

Seni düşününce ;
Bu şehirde yaşanmıyor!
Seni düşününce İstanbul ;
Yedi tepeden üstüme geliyor !

2014 - Remzi Kurnaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1057261/seni-dusununce-istanbul.html>

•••

Adını söyler biri, adın geçer ansızın sessizliğin ortasında...
Aklıma düştüğün vakitlerdir bunlar, daha derin,
daha heyecanla
daha tutkulu bir istek gelir içimden o an...

Remzi Kurnaz

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1074811/.html>

Ayrılığı Anlattı

Ayrılığı anlat dedim ona;
Bir kolun kırılması gibi dedi...
Sıcayıyla hissetmiyormuşsun !
Biraz sonra unutup,
kırık kolu oynatıyorsun
Derinden bir kıtırtı geliyor
ve sonra
kemiklerin birbirine sürtündüğünü hissederken
acı başlıyor,
çünkü oraya odaklanıyor beynin...
Dindiremiyorsun, dedi.

Ya o kol yeniden kaynayacak...
Yada kola bağlı beden kalmayacak !
Dedi ve sustu.

Remzi Kurnaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1084364/ayriligi-anlatti.html>

Bir Gün Gidecek

Bir gün gidecek...
Bir gün bitecek...

Evet, böyle başlayacağım.
Bir gün seveceksem birini
Onu özleyeceksem,
Ona hasret kalmayı göze alacaksam eğer...
Bir gün gidecek gibi
Bir gün bitecek gibi seveceğim onu...

Sevmek dünyanın en güzel şeyidir !
Elbette seveceğim,
aşkta kendimi deneyeceğim, onu tanıyacağım.
Ama bu kez fazla bağlanmadan
Yanmadan, tutuşmadan
Kalbimden kalbine ruhani bir yol açmadan seveceğim...

İnsan hafızası mükemmel bir kapasiteye sahiptir ve hayal gücünün sınırı yoktur.

Yani demek istediğim...
O, bir gün gittiğinde
Hani Gözleri yeşildir mesela,
çayırdaki bile gezemezsin ya, ben gezeceğim.
Hani Mavidir, deniz görmek istemez insan...
Ben isteyeceğim.
Siyahıdır, zeytin eksilir kahvaltılık masasından...
Kahverengidir,
toprağın kokusu bile ciğerlerinizi yakar, kavurur hani...
Ben inadına, her yağmur yağdığında bahçeye çıkıp
buram buram toprağın kokusunu içime içime çekeceğim...
masaya bir çatal daha koyacağım.
Ama canım yanmayacak bu defa
Çünkü birini daha seversem
Saçlarına dokunmayacağım,
ona bu kadar yakın olmayacağım.
"Nasıl da terk edecek bir gün."
Onun ellerinden tutmayacağım.
Çünkü biliyorum...
Bir daha aynı yumuşaklığı,
tüm bedenimi sarıp sarmalayan gücü asla bulamam.

Birini seversem dudaklarından öpmek şöyle dursun,
yanaklarına bile uzun uzun bakmayacağım.
Onu uzun uzun seyredip,
hafızamda ona kocaman bir dünya kurmayacağım.
Diyeyeceğim ki
"Yarın, yok !"

Birlikte sinemaya gitmeyeceğim mesela,
Sonra sol yanımdaki boşluğu kimse dolduramaz,
onun yerini kimse alamaz sonra.
Bir şeyler yemeyeceğim
Bir şeyler içmeyeceğim
Yoksa
Su bile boğazıma oturur yokluğunda.

Sabah kahvaltısıyla başlayan bir günümüz olmayacak,
yada o uyandırmayacak hiç bir zaman beni.
Öğlen yemekleri

Ve Akşam yemekleriyle
günümüz son bulmayacak hiç.
Ona bu fırsatı vermeyeceğim.
Onu çok seveceğim ama
Bir gün gidecek gibi bakacağım ona...

Ara sıra radyo dinlesek de beraber,
Hiç bir şarkıya, "Bu şarkı bizim olsun" demeyeceğim...
Sonra bir gün çekip gider de
Sonra her radyo kanalında aynı şarkı dönüp durur da,
O duymaz..
Duysa bile, ne hissettiğimi bilmez.
Çünkü terk edenler
Yeni aşkın kapısını daha gitmeden aralamıştır.
Hangi Aşka güveniyorsun demeyede hacet yoktur zaten.
Mutlaka vardır...
Belki bir...
Belki bir kaç tane!

...

Çok fazla şey anlatmayacağım ona.
Onu da düşünmeliyim.
Sonuçta beni terk edip gitse de
Ben onu
Benim olduğuna emin olduğum için mi sevmiştim?..
Hayır!
Ben onu, beni anladığı için.
Kalbimin açlığını
Benliğimde yatan o merak duygusunu
Merak edilme isteğini doyurduğu için...
Beni gerçekten düşündüğünü, özlediğini sandığım için sevdim.
Kendimi kandırmanın alemi yok
Aşk karşılıksız olandır...
Sevmek zorunda değildi diyeceğim !

Aslında
Anlam veremiyorum
Aşkın en tuhaf yanı da bu işte;
fedakarlık duygumun hat safhaya ulaşması...
Tabi Kıskançlığın verdiği küçük çaptaki bencillik hastalığını saymazsak!..

Bu yüzden
Birini seversem senden sonra;
Kimsenin kirpiklerinden kendime zindanlar...
Kimsenin yeşil gözlerinden bahçeler...
Kimsenin saçlarından yollar yapmayacağım kendime.
Taki
Nikah masasında " Evet" i duyana kadar !

Remzi Kurnaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1086647/bir-gun-gidecek.html>

Bir Şiir Yazdım Sana " Sümeyra "

[ikiyanayasa] Dün gece
Bir özlemi ağırladım içimde.
Tutamadım ellerimi yine...
ve gözlerine bir şiir yazdım...
Sildim.
Dudaklarına bir şiir yazdım.
Dokunur gibi..
Sildim.
Saçlarına bir şiir yazdım, sonra bir şiir,bir şiir daha...
ve anladım ki
Bu kısacık ömrüm yetmezdi
her teline ayrı dünyalar kurmaya...
Sildim.

Sonra
Sana bir şiir yazdım...
Dilime, aklıma değil
Kalbime, sana dair ne düşünüorsa
bir bir yazdım ...
Önce sözlerin düştü kağıda,
Aşkı sen
Seni ben kılan...
Beni Mevla'nın kapısına
Seni cennetin yoluna götüren
Her vaktin selamında
Sağ meleğin avuçlarından soluma içirdiğin sözlerin...

Sonra saçlarını sır eden
o mavi yazmayı
Sonra dudaklarındaki vâhâyı
Ve elbette
Sımsıcak ellerinle arşa taşıdığın
merhametini de yazdım...
Silmedim!
Çünkü yavaş yavaş suretin beliriyordu karşımda...
Heyecanıma yenik düştüm
Hemen tuttum onu kollarından...
Tek bir gezegene sığmadı içimdeki sen,
Evrenin her köşesinde hayal ettim bizi;
Her köşesi ayrı cennetti benim için...
Öyle ya, sende mana buluyordu yaratılan ve var olan,
bilinen-bilinmeyen her zerrenin varoluşu ve güzelliği...
Şükrettim Senin için...
Bizim için.

...

Yağmurun rahmeti gibi
Bereketi gibiydi sana yazmak...
Sözcüklerle büyüttüğüm her yaprak
Kökleri mahşere uzanan bir geleceği besliyordu içimde
ve yeniden filizleniyordu içimdeki sen...
Çünkü yine
İçimden Geliyordum Avuçlarına Sümeyra...
Toprak oluyordum yine
sımsıkı tutunduğun
kupkuru bir toprak..

Yazdım durmadan.
Seni, beni, bizi...

...

Zamanda yolculuğa çıktık sonra seninle;
Prens oldum...
Presesten başkası yakışmadı sana.
Mecnun oldum, Leyla dedim...
Kerem oldum, Aslı...
Tahir oldum, Zühre diye seslendim sana.
Birden karanlık çöktü yere göğe,
Ardından kaybetim seni.
Yakup oldum...
Aradım yıllar boyunca.
Seni aradım yana yakıla.
Ve Geceyi aydınlattı saçlarıma düşen aklarımla...
Kalbimin en derinlerinde buldum seni.
Secdeye uzandım sonra
Adın geçtikçe kalbimden,
İçimden Âminler yükseldi arşa...
Yani Sümeyra
Ben ne kadar karanlığa da düşsem, sen hep ışıktın bana...

"Güneş değil, sen doğsan ya bir gün dünyama...
İnan tek şikayet etmem varlığına."

Bir şiir yazdım sana..
Dün gece, tam zamanında!
Sıldım!..
Çünkü Seni Sözcüklere dökmek
Seni herkesin kullandığı bir kaç kelime arasına sıkıştırmak
Seni birine, seni bir şiire benzetmek
Seni aklımdaki herhangi bir yerde
herhangi bir düşünceye denk tutmak,
Affet...
Haram gibi geldi bana !

Remzi Kurnaz[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1134322/bir-siir-yazdim-sana-sumeyra.html>

Elveda Yüzü Güzel, Yüreği Kirli Kadın

Merhaba Yüzü Güzel Kadın...

Yokluğun

Yok/luğum oldu...

Ve içimdeki sen/lik yok olurken parça parça,
Beynimin her köşesine kazınmış izler bıraktın.
Başardın !

...evet

Sana bir şiir sözüm vardı...

İçinde mutluluk, içinde yarınlar

İçinde dün ve bu günler olacaktı.

Olmadı!..

Çünkü bu kalem, benim değil

Senin ellerinde bilendi...

Ve yinede unutma

Ellerimle işlediğim

Gerçeklerin aynasıdır bu yazdıklarım...

Sana yaptıklarından

Telefonun ucunda aptalca bekleyişlerimin aslından...

Sustuğum, gördüğüm

yani kısacası bildiğin gerçekleri anlatmaktan men ettim kendimi...

Çünkü her anlatış, bir başka aydınlanış olacak içimde,
biliyorum...

Asıl Gücüme giden ne biliyor musun?..

1.Avuçlarının altına

sayfa sayfa cenneti alarak,

onu sayısız yalanlarına şahit gösterirken, aklından geçenler!

-Hepsini Biliyorum.

2.Seni seviyorum dediğin adama söylediğin, rengarenk dünyalar...

Ve yarım kalmış bir bina gibi

Terk ettiğimiz, gözler önünde çürüyüp giden

Sahipsiz sancağımız

Aşk!

3.Beni, duygularını doyuran bir öğün sanman,

hep acıktığında kapımı çalman ve

Seni bu denli kutsal bir aşkla seven adamı,

hak ettiği gibi kalbinde değil,

çantanda eski bir saat gibi taşımandı.

4.Sana olan sevgimi,

şefkatimi ve bağlılığımı bildiğin halde hiçe sayman yetmezmişçesine,

bunu zaaf olarak görüp defalarca kullanman,

Gerçeklerin, itibarını yok etmek için kurduğun oyunlarla,

bana paranoyalar yaşatmaya çalışman...

5...

Neyse... Değmezsin !

O kurnazlık için kullandığın zekan

Bu kez, bunları anlamaya yarar umarım...

-Şimdi senden son isteğim,

Birazdan ara onu

Ve deki, gururla;

Ben senin için

Avuçlarıma bırakılmış,

vicdanıma güvenen bir kalbi parçaladım.

Ben senin için tertemiz bir aşkı yerlere çaldım
ve beni ölüncesine seven bir adamı,
hiç acımadan mahvettim.
Onun bütün gücünü ondan aldım...
Bir daha asla sevemeyecek kimseyi, bundan eminim...
Çünkü
Yaraları vardı...
Çünkü ben onun, o yaralarını sarmayı değil,
yepyeni yaralar açmayı seçtim.
Ona, yaslacağı omuz değil, ateş oldum...Yaktım!!!
Yetmedi, yarınlara perde oldum, karanlıklara boğdum.
Yetmedi inancını da aldım elinden!
O Bir daha kolay kolay ayağa kalkamaz.

Gözüm kapalı inandığım ve güvendiğim adamdı o...
Hani yangının ortasında kalsak ve tek şansımız olsa,
kendinden önce beni kurtarırdı...
Hatta seni bile !

Vicdanlıydı
Ağlayışına dayanamazdı...
Bunu bilirdim...
her seferinde bu silahımı çekmekten
ve kabuslarındaki uçurum olmaktan çekinmedim...
Ben onun mezarını,
yalanlarımın inanmayı seçtiğim doğrularıyla kazdım.
Seni çok bekletmedim ama
o beni çok bekledi telefonun ucunda...

O hiç ben gibi olamadı...
O, sen gibi olup
Yalan olduğunu bildiği şeylere
hiç bir zaman inanamadı!
Paylaşamadı beni...
Çünkü hiç bir menfaati yoktu bende.
Sen dudaklarıma bu kadar yakınken,
ellerimi, tenimi hissederken o kokuma hasretti
ve kokumu bile,
alнімdan öpeceği gün helal bildi kendine.

O beyaz bir tabloydu, bense ne çizeceğini bilmeyen ressam...
Karaladım durmadan,
O'ysa yapma diye yalvardı, durmadan...
Ona bir türlü öğretemediğim tek şey beyazdı, pembeydi...
O Bana hep şeffaf oldu...
Ama ben onu
Rengarenk yalanlarımla
boğdum.
Yılmadı,
Denedi...
Ve ben her denemesinde
Her ayağa kalktığında
Onu Sevgisinden yakalayıp, bir kez daha nakavt ettim.
Onu boğduğum yalanlar denizimde
Hiç bir doğrumla liman açmadım ona...
Açamazdım...
Çünkü her gerçek, zincirin ilk halkasıydı, yapamadım.
Onu oracıkta,
Yalnızlık içinde
Göz göre göre ölüme terk ettim.
Ve sayısız kurşundan geçen kalbi
Daha fazla dayanamadı...
Öldü ! De...
"Senin için, öldürdüm onu" de...

Dün ondan, ilk defa bir yalan duydum,
güya ilk boşlukta başkasını bulmuş...
Ama bilirim, canımın yanmayacağını da bilse
bunu yapmazdı, yapamazdı...
Tek gayesi tüm bunları yaşattığım halde,
benim için kolaylık sağlamaktı.

Ve senden de bir isteği varmış;
-Bana çok iyi bakacakmışsın...
Ben onu hiç anlayamadım ama
belki sen anlayabilirmişsin...
Bunca acıya,
Değmeliymiş' de...
Ona yaşatmayı başardığım, onca acının
Mükafatı Sensin'
O kefaletini ödedi...
Şimdi sıra Sende'
De...

...Şimdi ayrıldık işte!
Elveda yüzü güzel, yüreği kirli kadın!
Hoşça Kal/ın...

Remzi KurnaZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1146119/elveda-yuzu-guzel-yuregi-kirli-kadin.html>

Kalbime Nikahlı Kadın

Sözdüm önceleri, sonra senile bir cümle oldum...
Şimdi içinde giz
Gizinde aşk
Aşkında mânâ
mânâsında sevgiyi bağırın bir nameyiz, türküyüz birlikte...

Sen
eli yüreğime
Dili ahirime dokunan sevda
Sen ruhumun kanat çırpın huzur yanı,
Sen meleklerin şahitliğinde
Kalbimle nikahlı kadın.
Sen aşka lisanım...
Sen sultanım;
Gözlerinle başlar tüm yolculuklarım.
O gözlerde saklı mağrur çocukluğun...
Çocukluğundan kalma yarım gülüşlerin...
Dünden kalma hüzünlü öykülerin...
Öykülerin içinde sırların
İçinde sınırların
İçinde kilitli kapıların,
O kapıların ardında vicdanın, merhametin, sadakatin ve Aşkın var, bildim.
Renginde memleketimin son bahar yelleri
Zaman zaman martıların çığlığı, denizin mavisini
Ve bazen baharın kokusu, yeşil ahengi
Gözlerinde güven ve huzur var!

Ayşem...
Şansımın gülen yanı
Doğmamış kızımın, nurdan yüzü...
Kızma Halime. ..
Şimdi kaçırdığın gözlerini
Dik gözlerime...
Utandığın başını kaldır ve sığındığın ellerini açta,
doyasıya sarıl bana.
Benim tüm savaşlarım sana
Özlemlerim sana
Kaybettiğim nem varsa senin uğruna..
Yeter ki bir tebessümün düşsün ruhuma.

Seni Seviyorum...
Seni...
Seviyorum.

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1179807/kalbime-nikahli-kadin.html>

Aşkın, Vatanımdır !

[ikiyanayasa] -[italik] Ayşe'm [/italik]

Özlemek
İçimdeki aşkının büyüyen yanıdır...
Aşkın, dünyamın en kutsal toprağıdır...
O toprak ki;
Yıkılmaz
Yenilmez
Aşılmaz
Uğruna can feda;
Vatanımdır...

Seni bana
Beni sana sürükleyen kadere.
Geçtiğim onca köprüye,
Çektiğim onca çileye,
Sırtımda,
paha biçilemez bir tablo gibi
Yediğim onca bıçak darbesine.
Durduğum,
Koştuğum,
Küstüğüm,
Kaçtığım ve
Ağladığım onca acıma,
Aldığım her nefese,
Aşk sandığım her hevese,
Attığım her adıma
vede
Seni bana, beni sana getiren
her koşula
Binlerce şükür, Sultanım...

Seninle bir dilimi paylaşmak
Seninle bir yastığın ucunda
İki yüzüğün suretinde yaşlanmak
Yüzündeki bir damla tebessümde yer edinmek
Gözlerindeki yeşilden çalıp
küçücük dünyama
kocaman bahçeler,
O bahçelerde
Eli yüzü sana benzeyen
dünyanın en güzel meyvelerini özenle,
mutlulukla ve huzurla yetiştirmektir en büyük özlemim
Ve en büyük dileğim.

Yarın doğacak güneşe
Gece yükselecek Ay'a,
yıldızlara
Seninle aynı şehre yağın yağmurlara,
Esen rüzgarlara...
Gök yüzündeki mavi huzura ve
Sana gölge yapan her buluta...
Seni hatırlatan her tomurcuğa,
Açan her güle...
Seninle geçirdiğim her saniyeye
Binlerce Şükür Kadınımdır...

İyi ki varsın
İyi ki duam

İyi ki sevdiğim
İyi ki sevenimsin...
Yaşamak seninle
Özlemek seninle
Hasret seninle güzel...
[italik]Seni seviyorum.[/italik]
Remzi Kurnaz[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1194348/askin-vatanimdir.html>

Sana Geldim, Asla Bırakma Ellerimi

Sana geldim...
dizlerimdeki yaralar
Yüzümdeki çizgiler,
Dünümdeki izler ve kalbimdeki sızılarla geldim...
Ki tüm bunlar
şimdi seninle saadetine erdiğim mutluluğun, doğum sancısıymış...
Haydi gülümse,
Nur topu gibi bir aşk doğdu kalbimizde !

Şimdilerde
Asla harama uzanmayan elimle
Ve dilimle
Sen sarhoşuyum...
Ne soluksuz nefes yudumlamışım dudaklarından ve
Ne çok boynunun bahçelerinde cennet kokusunu hapsetmişim içimde...
Bilemezsin!..
Bundandır göğsümü gere gere nara atışlarım,
sana avazımın çıktığı kadar sevgimi anlatma telaşım...
Bundandır!...

Saat gecenin üçü.
Uyku?...
Yok gözümde!
Yok !
Ama bu kez huzurdan,
Bu kez sonunu getiremediğim,
Seninle dolup taşan hayallerimin saçtığı ışıktan,
seninle başlayan türkülerin kulaklarımdaki namesinden...
Bu kez herkesin gördüğü
Kimsenin bilmediği,
o hayranlık uyandıran aşkının yüceliğindedir.
Sen ki bana
Kimlik...
Sen ki başından beri var olan insan...
Sen ki Yeni bir lisan
Sen ki kalbimde dinmeyen heyecan.

Asla bırakma ellerimi
Asla kapatma gözlerimi olur mu
Ve Susturma sana dudaklarımı...
Çünkü
Yüreğimin yüreğine ihtiyacı var sevdiğim...
Bahar gözlüm...
Yarım.

Remzi KURNAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1209442/sana-geldim-asla-birakma-ellerimi.html>

Hoş Geldin Zahirim

[ikiyanayasa]

Sen
Kasım rengi saçlarımın
Cemre düşmüş baharısın...
Sen yüreğimde hüznün bittiği adres
Gözlerimde dinmeyen hasret.
İçimdeki çocuğun evveli,
Sen ahirimın zahiri
Sen karanlığımın ardındaki ışıltı
Işığımın odasında pır dönen, kırılğan kelebeğim.
Hoş geldin...

Seninle saçlarımdaki akların yerini
gönlümün bahçelerinde papatyalar aldı.
Ve ben
İsterdim ki şu an o bahçenin en büyük çınarına bir salıncak kurup
Seni mutluluğa şahlandırayım.
Gözlerin ufka
Ellerin bulutlara değsin.
Dilerdim ki
Her sabah perdemi aralayan sen ol.
Sen ol
her gece yanımda
ki;
bardağım yalnız
Çayım tatsız ve odam sessiz kalmasın.

...

.....

[italik]RAP - TARZI YAZILMIŞ KISMI[/italik]

Dualarımın meskeni olmuş adın dilimde
Yar bir adım yanaş, sözlerimi bir dinle

Bir kelamına arştan iner melekler
Sen uyu bebeğim, bu adam başında nöbet bekler.

Kış çıkmasın, ayrılma yanımdan hiç
Üşürsen çağır, ben yanarım kanımdan iç

Tenin yokken tenime değmesin yalancı merhemler
Ne olur gelde vuslatından bir dirhem ver.

Taç yapmayacaksam saçlarına ellerimle,
Açmasın sen yoksan, papatyalar bahçemde

Uykuya hasret sanma bu gözleri, uyuyamam
Sen gözlerimin ferisin, gözlerine bakmadan duramam

Adını ne bilsin alem, için için içime gizlisen
Her halime aldanıp, telaşlanan birisin

İçimde dinmeyen, dinmeyecek heyecanım
Ben seninle her şeye, dünya ahiret varım...

Hoş geldin dünyamı güzelleştiren zahirim
Ben bu yolda her türlü zorluğa mahirim.

Hoş geldin zahirim..
Hoş geldin Dünyamı güzelleştiren ahirim.[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1393376/hos-geldin-zahirim.html>